

שתו ספרינג-הכי משקה בעיר

המקום הנכון ביותר לגביס, ג'ואבות, תפוזים, אשכוליות, אגס.

סופהמוע

ט"ו בסיון, תשמ"ז 12.6.1987

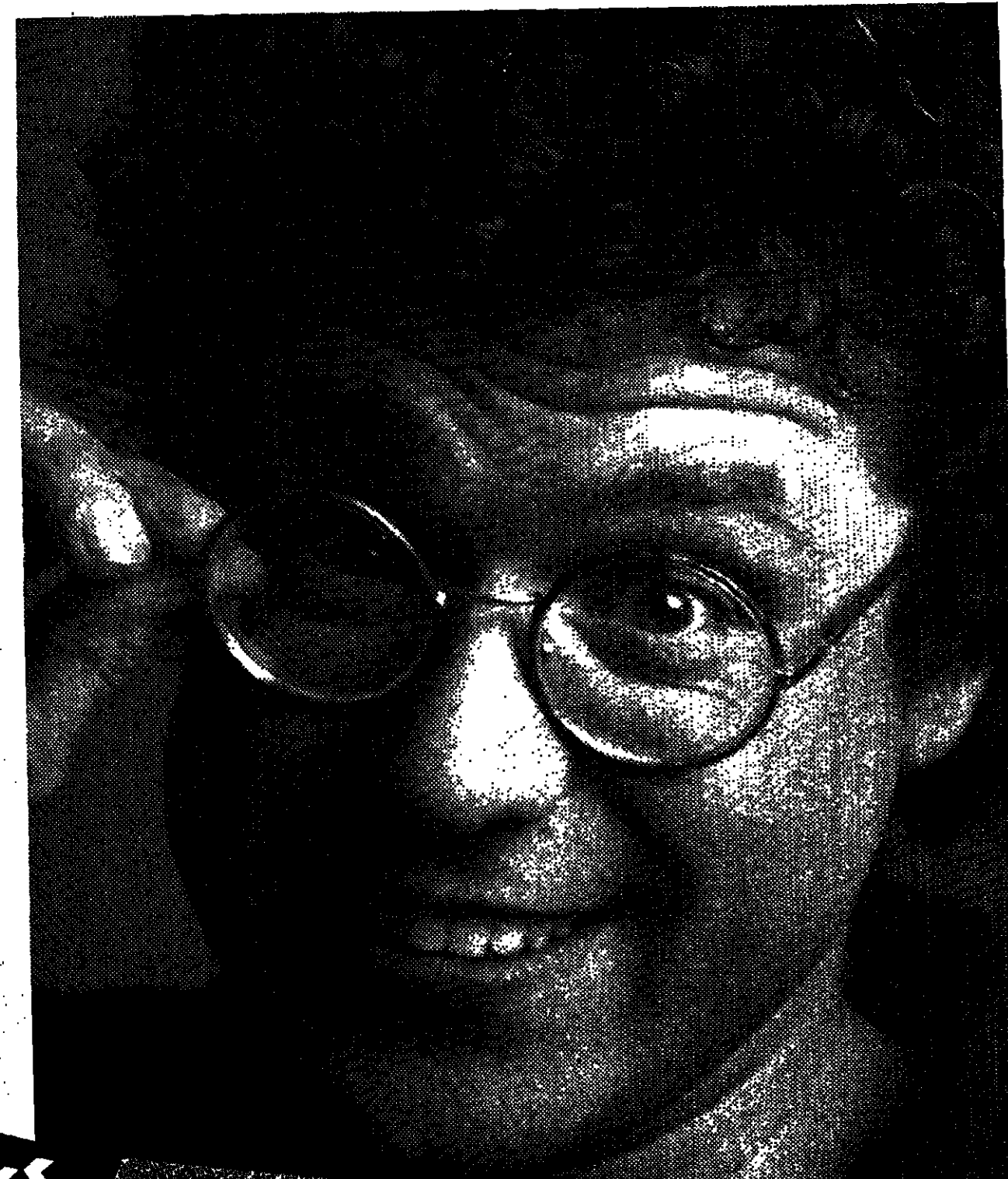
נרד נוב. אין שכווה

ה"כ חיים קופמן. המצית של הליכוד העלייה מדרום-מאפריקה. אז והיום. בין הומר-נפץ לבועה מקרה אשה: רומן בשדה מוקשים "פרשת פרופיומו", חלק ב' תיקון לחוק העתיקות: ההיסטוריה, המדע, הכסף

הכאן אל אל

בוק לענין שלי

הבוק חביב לאומי הראשון

נעימו משה - ניהול חשבון חיצים (חוצ' ממשיכת שיקים).
הכינו לאומי הוא באמת בוק לענין. מאז שפוצחו עו"ש משופר אני
לא משלם דמי ניהול חשבון על פעולות כמו קניה ומכירה של תפ"ס.
פק"מ, הפקדת שיקים ומזומנים, דישוט פעולות של קניה ומכירת
ניירות ערך ומס"ח. משיכת כסף במכשיר האוטומטי ועוד, נוסף לכך
אני גם נהנה ממשיכות יותר של 1,500 ש"ח בריבית מועדפת.
הכינו לאומי - כשעושים חשבון נוסף.
משיכת חיצים כנגד כמות כוח.

גם אתה לא יכול להבחין...

כשאין רואים את
הבקבוק, החזית
השם,
אפשר רק מדבר אחד
להודות - הטעם
מדגל קלוח קלוח טעמו
ממפץ קלוח
והוא את שם
אין אתה יכול להבחין

טעם ותאמין. טמפו.

הכינו לאומי הראשון

סילקנס מציגים סדרה מושלמת לטיפוח ולעיצוב השיער

Silkience

עלון הדרכה מפורט
לשימוש במכשיר או
במשולב - מוצר ללא
מוצר

הגיל, נטייה לשיעור
בסוגיות מסוימות
יותר. הוא משמר לאורך
זמן פרטים דרמטיים
בעיצוב השיער.

עיצוב שיער מתחיל
בשיעור נקי, בריא
ומטופח.
השמן והקונדישנר של
סילקנס מועילים רק
במקומות ששיעור
דורש זאת.

לאחר השימוש בשמן
ובהקונדישנר, יהיה
שיעורך רענן, בעל מניע
משיי וזוה לעיצוב
סדרת העיצוב
של (STYLING)
סילקנס - מנס -
גיל - סגריי - יכולה
לעצב (SHAPE)
ליוצב (FIX) ולהחזיק
(HOLD) כל סגנון
ועיצוב שיער
שחבריי בו. חובלי
להשתמש בכל
מיצר עיצוב של
סילקנס במכשיר או
לשלוש שיטות
עד שלושה ימים.

סופהכוח

12.6.1987 תשנ"ז
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition
© 1987 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

עורך: צבי לביא
עריכה: דניאלה בוקשטיין
עורך גרפי: יורם נאמן
מעצבת: יעל חורן
גרפיקה: נטע גרינשפן
מודעות: אורי דגן

קוראים יקרים,

לפני עיון אישי בתעבורת המסר העולה מכתבתה של טל בשן על יהודי
המדינה והקולטים בישראל, קרובים קרובים שלי עדיין יושבים שם.
שם עדיין היא אמנה ותפילה, דברים שרואים מכאן לא רואים משם.

הנה הכתבה היתה ממושכת ולא קלה. הרעיון המקורי היה לחזר את
השם של יוצאי דרום-אפריקה שהשתקפו בארץ הרבה לפני שתקדקע החלה
שם, והעניין את מסמכיהם החברתיות וחלק מהחוויה. מור מאד התברר
לענין חציון המוסר בשקט קבוצות חדשות עם סימן היכר של עליית
מקל, גם אם חלקם מסווים את עלייתם מאחורי אשדות חייר או סטודנט.
גמון שמוקד הסיפור עבר אליהם.

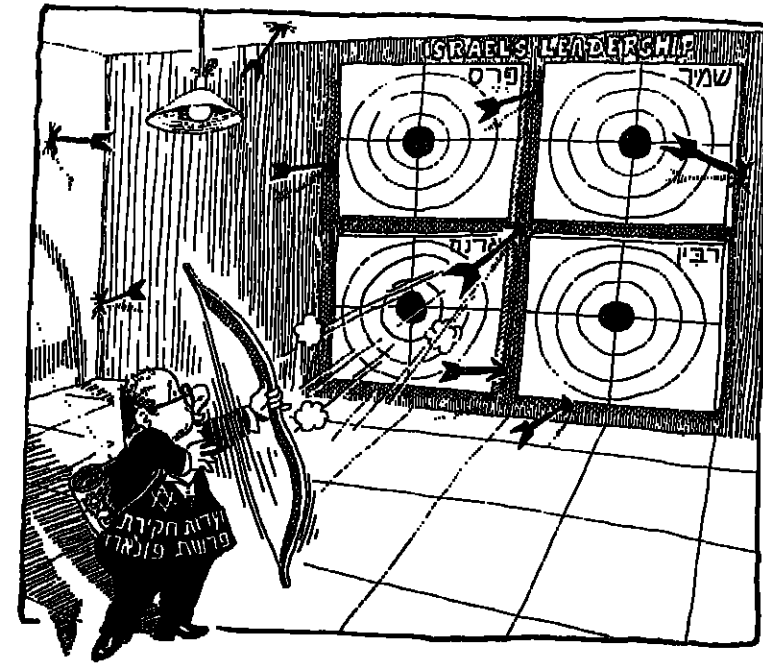
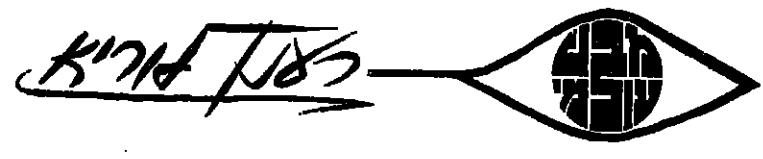
האווירה בה נערכו הראיונות מקרינה את המורעות. הם מדברים כמו חברי
מחנה חשאית, בעולם שם, בהירות, מתוך חשש גלוי שכל מלה מיוחדת
או מש מוחזק עלולים להביא אסון. אם לא עליות או למחות על קרוביהם
קשור מאחור, וגם על שארית הרכוש שנותר שם בתקווה שניתן יהיה
לחלל בעלמון. הרכוש זו מלה המפתח בקהילה המבוססת, מיעוט בחור
השיטת חלבן, שעלול ליפול בין הכסאות. ומי שיעקב את עצמו לכאן זה
השיטת שבמיעוט. גם אלה שומצאים כאן, לא בטוח שהם חושבים על
ישראל בחור תחנה סוגית, בעלי העין החדה והמצמץ הרגיש השים
בשאלות היהודי-ערבי כמו בבית. הבית החוא אותו נטשו. האחרים
שואלו שם ומתבוננים למלט עצמם למקום אחד, חושבים מרות על ישראל
והוצע על קדוח או אסטרונויה. רבים בכלל לא חושבים על הגירה.

במקום אחד במוסק, מארח מדרה של נורית ברצקי "שטח פרטי" את
אנה דוידשקין - סופרת וכתבת "מעריב" - לרגל פרסום ספרה החדש
"אנחנו הידועים" על קורותיה בברלין הנאצית במלחמה. יהודיה שלא נמלטה
גמון מלחמה, התמונה מלמני 50 שנה לא חוזרת בדיוק בסיפורם של יהודי
המדינה. הם לא כל כך תמימים. אבל העדמותיהם, היסטוריהם או
המחשבות הדיאלקטיות מוליכים אל הפרק החוא שעלה בעשן.

אלו המראיינים מספר לסל בשן איך מתפתח המיתוס האנטישמי
במקום השחור, כאילו לא די בשנאת המצטרפת לאיש הלבן. אבל איש
מש לא מצטט את תומר וגרדמייס שכבר מולך שם, איך שואלת יהודיה
את המשרתת השחורה שלה אם בבוא ים הדין היא תשטח אותה, וחבושה
עונה "חס וחלילה. החברה שלי השתטח אותך ואני אשחט את המארחים
שלך". אומרים שביוזנסבורג ובקיימסטון יש כאלה שגם צוחקים מזה
ומשתכשים לעשות עסקים, כמו אותו יהודי שהתנמלו עליו שודדים ואמרו לו
"חזקש או הנפש" והוא ענה להם "קחו את הנפש, את הרכוש אני צריך
לחן וקשר". חזקן של הבריוחה תואת צמח הרבה לפני השואה.

נשען נרין נוב. מכתב בעמודים
נרין. פרטים: אבי גמון.

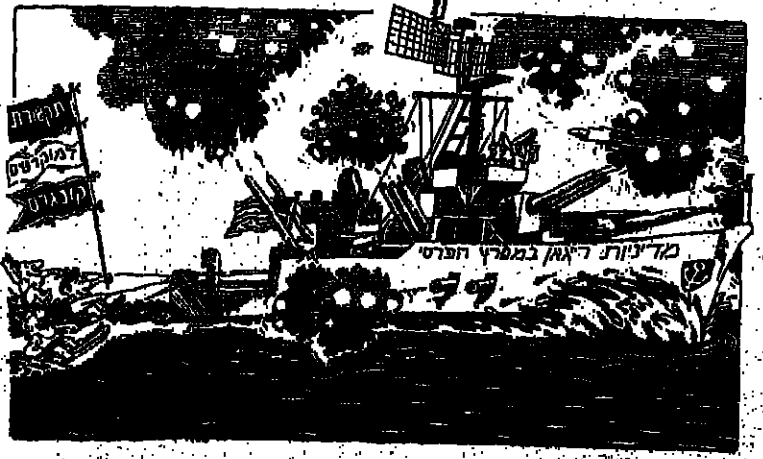
המצית של חליבוך מאת מיכל קפרא	35	שימושים מאת מאיר גרויאל
מכונות מאפריקה מאת טל בשן	40	מה שיותר עמוק, יותר ירוק מאת אביבה מן
המן בשדה מוקשים מאת בילי מוסקוניה-לרמן	44	קשקשים מאת יהודית חנוך
מלכודת חיבש מאת יוסף מינקלסטון	48	לאכול בחוץ מאת מאיר
אין שלום מאת חלמה אדמון	50	חיים ואוהבים מאת תמר אבידר
קוץ "קושבוש" מאת נילי מידלנד	51	מנחמון מאת יגאל לב
שלוש פרטים אנה דוידשקין מאת נורית ברצקי	52	תורוסקום מאת נילי מידלנד
		"מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

"איוזה צלף נהדר אינו לא קלקלתי אמילו מטרה אחת"

"אנחנו הבנקאים שלו"

סופהכוח 5

הכרזת מלחמה

המציאת של הליכוד

לח"כ חיים קופמן מהליכוד יש כינוי חדש. "מצית". מה שמאפיין אותו, הוא אומר, זה קוראים כל יומות, ולא מזמן אמר לו מישור שיש עכשיו בארה"ב מושג חדש, "מצית", מבעיר תבערות. אחד שיוזם, מעלה רעיונות. זה מתאים לו. שבח וייס אמר לו שהוא מתחיל להדאיג את המערך יותר מימיו שריר, וזו בעיניו מחמאה גדולה. נדמה שאין פרשה בארץ הזו שלשנו מרלגת עליה. תמיד מהר. תמיד ראשון. ותמיד המערך אשם. קופמן במהירות האור.

מאת מיכל קפרא צילומים: שמואל רחמני

הקומה התשיעית של בניין המשרדים האקסלוסיבי "בית הטכסטייל" בתל אביב אפשר לראות גם את חים תיכון בעל יד אר"י סיעת הליכוד קופמן. חים ירבוץ, קופמן - פחות. כיהוד חוקרים על האוויר הממוגן של משרד "כימיקלים קופמן" הצלילים הבאים: פרט, או שמעך, או שמעך פרט. ושם באבא אבן לעומתה, מבאי אותו למצב רגוע ונעימות. ואלה השם חנא סניוור מבאי אותו לדריי. וגם לטלוויזיה.

במהלך שנים פרשה בארץ הזו - ביטוי, גאון, אירוע - שלטון
 של קופמן מרגלית עליו המליץ מדיד מדיד ראשון, ומעמד
 האשם, המליץ, של חוקתה, אליו המתייחד י"ח במסמכים קצרים,
 ואחר כך נעצמו, במהירות האחר.
 שכניהן כיבדו ראש הקואליציה של ממשלת האחרות -
 "מקדירי" כירי לנהן על בוסקוב - תהלוכה או ראש הממשלה
 ששמענו עליו בביתנו, "אני" על בוסקוב - קופמן ועובד אלו לישון
 קופמן, חיים קופמן בזה ואחר כך "לוא" ויטב, תהלוכה הזו
 נכנסה לטקסיהם איהם מן השלישית, על בוסקוב, תוך לישון, איו מן
 התנהגותו וזו לטקסיהם אצדני.

פרט לשלל התקדירים שנקבעו מחזיק בהם הוא נטל
במחלתה. תגובה חשודה, על ידי הכירי ודנולו עתונות: "מחזיר
לחזית שחושל של פרס כלב". וכאשר מעשה, משה שחושל מעיד
עצמו, הוא רכב במשימה. במספר מחזיר למדי עולות
התגנבותיות. האות של ראש סיעת הליכוד על שמעון פרס: ליל
הסדר האחרון. אמר: "מי ששמע את פרס מבט בכנסת שועיה
(מחזיר במסדר אבא)

מגזרם סביבתי: ח"כ קופמן לא הרש
לחלוקה זו מכלול אחי שהכריז על
הצבעה גלויה בבכסת וגר רצון הלכות.

ה'תש"ח. ח"כ קוזמן לא ביקש
ה'תש"ח. ח"כ קוזמן לא ביקש
ה'תש"ח. ח"כ קוזמן לא ביקש

החלטה נכונה. נחמד לראות שיש
התעוררות אצלנו. יש להמשיך
לעבוד על זה.

היה חיי עומקו את
עומק בורג את חומות
והם את חיינו מלון את
החומות, חומות את חומות
את החומות, חומות
עומק את חומות, את חומות
את חומות חומות חומות
את חומות חומות חומות
חומות חומות חומות

עלה ברמות החיים תן מקרר יטן קח מקסי גלאקסי

ב-12 חשלומים ובאספקה מיידיה.

12
שנות
אחריות

עליות ברמות החיים - קניית מקסי גלאקסי

על מנת להבטיח את איכות המוצר, מקסי גלאקסי מקדיש משאבים רבים לייצור מוצרים באיכות גבוהה. מוצר זה מכיל 12% חלבון, 27% שומן ו-1.2% סוכר. מוצר זה מתאים לילדים מעל גיל 12. מוצר זה מכיל 12% חלבון, 27% שומן ו-1.2% סוכר. מוצר זה מתאים לילדים מעל גיל 12.

ח"כ קופמן למי הדמעה
אחת מיני רכות בהקשרות
(מימין, ולמטה): "המקדיר"
להוכיח שחוכמו של פרס לא
כבדו.

הקופמנים שישימו ללעג ולקלס את הביטוי ירושלים מאותה קופמן לא איכזב את מניירה, למרות הניסוח העקלקל. "בעיקרון, אף כער התמודדות", הוא מסביר בנימה המגנית, "יש בכך שלוב והנהגה כירושלים המאודות. זו הרי כוונתנו. אני בעד שערביי ישראלי תמחדרו במחירות, יש לו בתורת ביתר פסוק ידוע: 'שם ידחה לו בשפע ואישה, כי ערב בו נצרת ובני, כי רגלי רגל טורד וישה יתאר שתי גרות לירדן', מרקלם קופמן, וקצת מנגיד את המון כשורה האחרונה שלא מסתירות כל כך עם ולונטיות המס השווייטי.

אחרי כך ישכח שהוא באופן עקרוני בעד השתתפות ערבים במחירות, וידבר על "הסכנה הגדולה בהכשרת ערבים למחירות, שאותה חזמת מלגות העבודה הראויה לנגדא. וכשמסירים את המכש המכחול המהפנט של הים ומסירות תמימות השמים התולית על הקיר - רמז קליל למצב שהוא נהג לכיסוי כאיש עסקים - אפשר לראות בחרות מרהיבה את המהפנה של הפוליטיקה העכשווית, הגולת ממשלת האחדות, הישג אופוריציוני גדול לרוח השמים ההוא.

לפני שראש סיעת הליכוד השקיע אנרגיה לא מעטה בתחומה מחץ להצעת מניירה, ובה אבא אבן להיות מוסר לשנינות, בתוכה על מסקנות ועדות אבן שהטילה אחריות עורפת על שמעון פרס קופמן, בהברקת פתע, הציע לאלה לנרוא ראש עיריית הגלילה להעניק לאבא אבן אותות כבוד של העיר בהערכה לאומי לית וישרו הפוליטי.

קופמן מאוד מרצה מהברקת. "יש לזה משמעות כפולה, הוא מסביר, מקפיד להבהיר את מידת התחכום הרב. "דבר ראשון, מניע לאבא אבן על שעמד בלחצים וקבע את האמת שלר. ידבר שני, הוא מוסיף: כרוב נהג ומנסה באצבע עקרה, כבחה שלטון לפגריכו העניק אלי לנרוא את אותות הכבוד ליצחק אבדן את מבינה זה מסר שמדבר יחור מאלף מליס.

חיים קופמן יורע להעריך מאוד אומץ וישר פוליטי לכן קצת קשה להבין מדוע נהג קופמן או אט על פי האצב, בהרפת בטה בינאל כוח אורנג שהעז לרשח חשקנו, וגם לא ברור מדוע לא ביקש אחרות כבוד למדרכי ציור שצילצל לשליד וסיפר לו על הטבח בסברה ושתילה, ובעקבות זה מצא עצמו מחסר עבודה, ומדוע לא דרש בתוקף תוענת מרלח למנחם סבירור, לשעבר יורד הכנסת, שעמד כנגד רצון הליכוד הכריז על הצבעה גלויה, ובה בעקבות כך לשעום אוי סוס נקבעה המלפנה, ולמה ללכת רחוק - מה עם איזה ציון לשם לאייה נאור שמפגין ישר פוליטי משלח קופמן לא אותה את השאלה הארוכה והחשבתית, הוא, וזו רצו מחסר בחות, "אני לא חשב שהו מריקים רגע, הוא נתייחס כגורל שולאי לו פרשה קשה מאוד. אני מאוד מעריך את אבן על כך, ומשכן בעמוד 10.

(המשך מהעמוד הקודם)
כינלאומית היא איום לישראל, ושומע אותו אומר היום ההפך - אינו יכול אלא להסיק שבין חתקשות מר פרס שמה הרבה חכיות של יד והשחקר. לכן אסור לו להנהיג את הדבר. צריך להודיר אותו מהמפה הפוליטית, או: פרס מנוס פעולת הטעייה לאומית, או: פרס מוכן להקריב את האינטרסים הכסחוניים של ישראל לטובת אש"ף מתוך תאוות שלטון בלתי מרוסנת, או: פרס מוריס את חושי הכושרים, או: פרס משקר, או: פרס לא אמד, ועוד, ועוד, ודבר.

מר קופמן, אם זו רעיון על שמעון פרס, ותפקידו הוא להוכיח שחוכמו לא כבדו, מה בריוק עשית בקואליציה שבראשותו, ועוד כווייד?

קופמן: "ממשלת האחדות הלאומית נכפתה עלינו. אני לא הייתי תחתיו. אני לא קיבלתי את סמכותו המוסרית, ולא את סמכותו הפוליטית, אלא רק את סמכותו המינסטרית."

לא דיללת במשכבה על המלפג ייטור מוליטיוו? "בדברים כאלה מתמסרים זה המחיר."

משה נור לא התמסר. "כל הכבוד לו, אני מעריך אותו."

או למה לא דתפטרות?

"אחה, אני לא הייתי בתפקיד מינסטריאלי."

חיים קופמן, 52, תמיד חיוך סימפטי. שיער משוך לאחור. מיליוני, כעל השפעה וכוח רב בחירות. נושא בתפקידים ירד האגף המניציפלי של הליכוד. ירד הסיעה בכנסת. ס"מ ירד הקאליציה ירד ועדת המשנה לנושאים מוניציפליים בוועדת הכספים. ירד ועדת המיחשוב של הכנסת. ומי שמתעניין קצת בשורשים לשעבר ירד צעירי חרות, תפקיד שעבר לרונן מילוא ומכאל קליינר, ואחרי כך ירד רוח המשטר.

הצלם מגיע. קופמן מפלרטט עם המצלמה. מדוע לה מפעיל קסם, אבל לכאורה מתעלם. כוס קפה על השולחן, ומכריזה מיזמנת, שיועצת שותראתו של הבוס לא להעביר שיות איה חלה על אנשי התיקשורת. במשך שעה אחת בלבד מומזמים אמצעי התיקשורת כחדר מעמיים.

פעם ראשונה ווידום הרדי על הקו. "הלה להגיב על חגא מניירה", שואל קופמן. "סידור ישיור מתיז אין שום כעיה. שום כעיה."

הכיוון מעט שניה. "ערכ חרש" על הקו.

"הלה להגיב על חגא מניירה יש שיר מניירה מניירה, שר קופמן בעליצות לתחקירנית תוכנית הטלוויזיה, ומאשר את כווא.

"דאית את העמבה שלי למניירה הבוקר בראדיו", הוא שואל אותי. "זה לא בגלל שרציתי להגיב, אבל עיתונאי התקשר אלי התיקה, או כבר אמרתי לו מה שאני חשב". עניין מדי לחלוטין, עלי קופמן.

כשעם ישראל היה עדיין מופתע מהתוצאות של חגא מניירה על אפשרות והמודדות כבירות לראשות עיריית ירושלים, כבר יצא קופמן לעיתונות עם הצעת חוק לחיוב את כל אזרחי ישראל - לא רק ערבים, ולחלה חס - שסחחים לראשויות המקומיות להעניין הבהרה אמונים למדינה וחוקיה. כיוון שלפי שיקול רעום של קופמן וחבריו לא יסכימו הערבים לאקט סימבולי זה, נפתחה הבטייה חסל. וק.

"אם היה להם שכל", מסביר קופמן באווירה לא מורמלית לתחקירנית של "ערכ חרש" ושל אלי, תופש שני עיתונאים במכה אחר, "הם ודו לשבשים, ומשולטים עלינו. אבל יש לנו מול שהם כאלה. יש להם כבוד לאומי, הם לא יסכימו."

מניירה אולי צוחק, הוא ירע שבעקבות הצעתו יקומו

לגבי החזרת
תושבי איקריה
ובירעם: "לא
צריך לשכוח שזו
התחייבות ברורה
של בגין. אין פה
שום רווח פוליטי,
אלא רווח מוסרי."

"פעם אמר לי
מישהו מהח"כים
המפורסמים: אתה
הרבה יותר
מתוחכם ממה
שאתה נראה."

"בהתחלה קיבלו
אותי בתור אחד
שמביא מכה פה,
מכה שם, יוזמה,
רעיון, אבל במשך
הזמן למדו שאני
מכין שיעורייביות.
אני קורא את
המפה רחוק, ויש
גם חרבה
אינטואיציה."

"אני ישר, הארגומנטים שלי כליכך חזקים שהם צורבים וכואבים, וקשה לכופף אותי".

"תסתכלי על הפרצופים של הח"כים של הליכוד, ועל פרצופי הח"כים של המערך. לא למרתי פסיכולוגיה, אבל מההתבוננות הזו ניתן להבין שיש פער בין הסקרים והמציאות".

ח"כ קופמן בעת מתיחה מושב הכנסת בכבודו ואלו: "ממשלת האחדות הלאומית נכפתה עלינו. אני לא קובלת את סמכותו המוסרית של פרס, ולא את סמכותו המלוכנית, רק את סמכותו המוסרית". (צילום: יוסי מיר, "סקופ 80")

המציאת של הליכוד

(המשך מעמוד 8) עשה ציפורי בסדר הכל. אני לא רואה כוח אומץ גדול. אני לא בטוח בכלל שהוא חזק. אפס, באמת, מה הוא בסך הכל עשה וארגון במקרה הזה היטב הביקורתי נבע לא רק על בסיס נתונים כלכליים, אלא על בסיס יריבות קשה בינו ובין ארידור. יכול להיות שהתייחסתי לאלמנט הזה. למי דעתי זה סיפור שונה בכל מקרה, אני לא מאמין שאם במקום אבא אבן וזה עומד מישור מהליכוד, והוא היה יורד בצדק על שמיר, הייתי מבקר אותו.

הדגמה לביקורת נוסח קופמן: כשעלתה על הפרק ההחלטה להחזיר את שבת תשע, גם קופמן רץ להגבין נגד. "בדואי שהייתי שם. אין לי ספק בכלל בחשיבות הגדולה של שבת 9, הן כשבת אימונים והן כהגדרה להתפתחות ישוב יהודי סביב כדמיאל. זו ארמיה שאף פעם לא הייתה שייכת לערבים. תמיד היא הייתה ארמיה ממשלה. גם בחקופה הבריטית. עשו את זה רק בנסיון לקנות קולות".

כלומר, גם רצוני של ארמיה להחזיר את תרשבי איקריה ובריתם זה נפיון לקנות קולות? "זה משהו אחר", הוא אומר בפסקנות. "לא צריך לשכות שוו התחייבות ברורה של בגין. אני פה שום רוח פוליטי, אלא רוח מוסרי".

ובשבת 9 אין רוח מוסרי? "מה זאת אמרת? זו הרי לא ארמיה שלהם".

בכל זאת חיו שם אנשים? "במקום, בקושי. סירתי שם, ופה ושם יש כמה בתים של בדואים. אין היאחות היסטוריות אלא התגנבויות קטנות".

ברוך שלי, בצד השולחן, יש רשימת פניג'ל שזו אלה קופמן למשל, וראשונה ברישימה "המערך מתחשק קצין מציצה מהאור ולא קצין צמיחה".

זה ביטוי מבעד מה שמאפיין אותו: יח קורס כל יומה ולא רק אני אומר את זה על עצמי. לא מונח אהלי מישור שיש מושג חדש בארץ - "מצית" מבקרי תבעות. זה כמובן הדיבור. כלומר אחר שיתום מצית, מעלה רעיונות. זה מאמץ לי. והתגובה שלי - גם אם הן בוטות והמוססות - הן רן קולעות. שבו וייס אמי לי בסיסיות. ממש, אחר מתחיל להאג אתנו יותר מידי שריר. זה מונחא גדולה מאד, כי שריר, למרות הכול, ההשקפות, יש לו יותר-יותר מרשנות.

הוא בא לו בקלות, ורעיונות תהלה "הוא לוקח זמן. אני שומע את-ידיך בוקר את המידע, ושתדעו לך שמידע חשוב אצלי בצורה בלתי-רגילה ורק אחריכך אני מכין את התגובה, מתחשק את הדעת, את התקשרות אחרי שהייתי נתמס, אני מנחם אותו ומתחבב להפיון חזרי. אני מסוגל לשנע את הרוברים שלי".

כל הדעיונות שלך? "שמונים אחוז שלי. ועשרים אחוז מבחור, ואני ממסין חזק בשביל להגיד את זה. אני לא מסוגל לעקוב אחרי הכל, אז אנשים מתקשרים אחרי. פעם אבד לי מישור מהליכוד המקוריים - אחר (המשך מעמוד 9)

"בנוי, אל תסקיר אותנו, אנו וקופים לך". חיים קופמן ומפנינים מול בית ראשי-המשלה מנחם בגין בקיץ 83. (צילום: יצחק אלחנן)

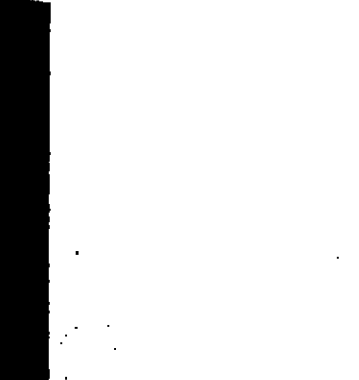
10 מלכתחלה

תגיד "קודאק"

האזן את האזן

فَكَذَّبَ الرَّحْمَنُ عَنْهَا

מאת של בען

[illegible]

ס, איש בני עקיבא, שלושה חודשים בארץ, מספר איך בוקר אחד אמרה לו העוזרת הכושית בבית: "אתם אנשים טובים, לא כמו שאר היהודים". "שאלתי אותה למה היא מדברת כך, והיא ענתה - 'בגטו אמרו לנו שהיהודים שורדים את כולם'".

ס. הוא איש צעיר, סמסטי וגלוריל, אך גם תא
 ומוכן להחזיק בשבוע. איך ידוע ששבע נחש
 אבלי ים ל סירות מפיות חלל - אני לא דוהתי
 השני עולה ארצה. אחי לכאן ולמה, בכיסולי למה
 לא דוהתי נכס ל שיוכל להקל נכס כשם ל
 שישכור לחמל ת עסקיו. דוהתי מרדסמריס
 ששבת נכסני בשבת וכלה יח מגיע
 לכאן "תורסי" משם ורשימת חזר (לפי שני)
 להצאית רק מאה אלק רגור השווע כיס רק עקסרס
 מרשיס אלק וזר. כחי, כידור, איסורס לקח
 שישכור אסילור יחור סקטנ, להס לרוב עק
 "אבלי כסחורס שאמורנו רור עקסירס. אנסיס
 אסילורס לול" אחס מרדסמריס, אך לכס יח
 "בכיות", מרדס. "אני יח, לעלס מרדסמריס
 שסר יחורס נכס כחל ורשימת חס תוצאי כמן
 שסאנו נכס יח תוצאי.

העלייה העכשווית מדרום-אפריקה אינה מה שהיכרנו בעבר: לא עוד עולי מח"ל הציוניים של 1948, לא עולי שנות השישים שנפשם נקעה מן האפסטהייד, לא שחקני הכדור והגולף האמידים

[illegible][illegible]

עמואל ומיליס סעד, עולים חדשים מאוד בדיוחם בה"א. (צילום: ש. רחמני).

היזנונים בגיל העמידה, עכשיו רוב העולים צעירים יחסית, בני המעמד הבינוני.

למבוגרים יותר אין חן כל לעלות את השנייה והלא מאמינים שיוכלו להתמודד כאן. יש לנו אורזית על הקליטה המהירה עולי ירוסלאב מספרת שקשקשי יש שם עולים המגיעים לכאן חסרי פרנסה "אמת, שם הם עדיין גרים בחילות, תנעקות, עם מגרש שטח המהמרישם. אבל כשהם רוצים לעלות משם, מתאסס מתרבו שחור חור כ-150,000 ואז יש קוד עזר שמסתנה, שהמפרצים אינם לסבירות והמפרצים - הם פשוט חולים לכך שכל אדם לא יתרחש אותם לעצמו", מסביר הרב רובינברג. הרב ברוסלאבס "כולים האנשים הללו חללו חרות ודת חיים גבוהה לכיך. אבל מקום אתר הם פשוט ענווים וצניח אסרטיבי. אז עכשיו את מבינה למה - לרבות אנשים לא ממרים לעובד".

[illegible][illegible]

הפעילות הציונית הולכת וגוברת. תלמידי
הולכים ללמוד עברית, באים לסירי גישוש בארץ
עוברים קורסי הכשרה בדרום-אפריקה. עכשיו נע
שם קורס מטעם לשכת עורכי-הדין בישראל
משתתפים בו יותר משלושים איש. חכי ותראי מה
יהיה כאן בעוד שנה!

הפסימיסטים אומרים – וכלובי וכל סטור
הוריהם הם הוריהם הם הוריהם. איפה שמוריהם נעלמו
עלים והמשתנים עדיין עובדים במערכות מנוהלות
– ההוריהם נשארים לשבת. עין עוד גרמניה, ישראל
צילה, ארגנטנה, יש שמספרים אפילו על ישראלים
שדורקם ארגנטנה, יש שמספרים אפילו על ישראלים
מעדישים להסתכל למצב. אומרים עוד יותר
שכונות כלכותה. מברכים עוד כוחות משטרה
משינים עוד דור אלקטרוניקה, אומרים עוד יותר

ציונים וחוקים שבעצם לא התכוונו לעלות מעולם. אנחנו חוכרנו להם כל הזמן שצינוח אמיתי. מירושלה עליה - והם התייחסו אליה כמו 'קצ' בחתח'.

אפשר להגיד שבאיתי מנחם, ראש עמנואל סחר. המקרה של סחר, 74, נז מעשיריגכדי הקהילה היהודית בישראל, מוכיח שכל אדם יכול לעלות לא מאור מדי. לפני חרשים חילט את רוב עסקי העננים בדרום אפריקה (ושם סופרמרקטים, השקעות בבנקים ולא ציורי) והגיע לירשלה. בחו יושבת פו

תמיד חלם להגיע לכאן, הוא אומר. אז חלם הגיע
רק עכשיו? "אני לא יודע", התייבס פסח, והתחיל
אומרת אשתו, שלום. אז הרי יצאו שנים, בעל הדין
המסורתי המפורד, הרגיש שזה הזמן ללכת. לכוונת
ייאמר שחשש היה לא הוביל בעבר – מפני היחוד
מילא שחשש לדרוס/מאיים בתורם כל זמן ש
עקבוהו על עשר אצבעותיו – לבעל אימפריה אירודי
כלומר, מבחינה כלכלית לא צריך לדאוג לו. בארץ
הוא חשש השותפים בחברת "פלטרנס" והחברה
ה"מגן" (לביטוח).

השיחור ע"ע עמלואו סוף
ועדימט ס' בדימ סמראו במגלי דוד כולאלי
הועלים פנים אליו מר' פ'ע סמאלו חשבונו, כ'
איה בריקו הענק או נברסוהו ואל' להעמי
או כללו האוכל הענק (למאמ אנשים) ע'לי וסבי
ועברו סוף זרעה ארוחות נכברות ור'כברות, הריה
הוא הוא ר' חלק קטן סוף מהם ואל' ביולה הענק
כקיסמאנו, כשכליל הדימ ברוך - ג' במגלים
סוף אורי - ס' יידיה וראסטית ברמה.

6 נציגים מתוך 45 חברי
רעיע תנועת "הנונים"
"דורו" מדורגו-מאויים
במלמן בשדות-ים.
מיטין, ג'ואן מלמן, מוסי
וינקלביץ, מרסין סומר,
ברבלי בידר, מייק שור
וישרד ציממן, חדדי
התלהבות, מלאי ביקורת
על חוסר-האחריות
השמרני שם וגם על
חששות כגון.

שעליית, כמו וישואים,
כדאי לעשות בגיל
צעיר, לפני שמתמכחים.
(צילום: טל בשן).

הוא מרביץ מטאטא אחד במו ידיו, אולי לא
בהרבה מאוד שנים, וזה חסד המלכות. לא
נראה שהיו רוקים וזכרת את המלכה. לא
מלבנו, חלילה. לא שם לכאן צריך לדעת שאתם
להשוות. הבעיה שלו היא אחרת לגמרי
בקיימאון, ויחיי מישור. הוא לי מעמד בקהילה.

יין לאו, לסתור, טענות לדרוש אומרים, וזה מוכח אליה. ממנו לא תשעף מלה על המימשל ועל האפיקורסים (חלמיש). "אסור לשכוח", חזק אומר, וזה יוש לאן ללכת להם איין. חזק מזה, וזה אומר, שפעם לא הישלה שחוריים לרעה. "ויהיו מתיא אליהם מוכ מכל אחד אחד. שילבנו להם יותר, מיד משתוחט שלמות, נתנו להם גברים. יהיו רבים למאבק למענן".

אם לשלושה, עולה חרשה מקייטאון. "הם" שהיהודים ליכזלים יותר כלפי השחורים מעיקרו. היהודים גוענים כמו כלם שם. הם רבוים אפריקה, חיו היא ובעלה מעזה

בפעילות כ"פי. אפי. פי", המפלגה הפרוגרסיבית
הזמירה עם התנועה המחתרתית של גלסון מנדלה הם
עשו זאת בהחבא, מחשש שייעצרו. לרכים מתבריהם
למוטע זה סרה.

[illegible]

כשאתה חי מינקות עם מדיניות האפסרטיב, משה
ממנה נשאר כטובע בים, גם את האולוגיות אתה
ממנה. לא אתה מושל, לא אתה מאושר את
כחו תחתון כאן עם מרוקני. "זה עניין של תיעוד
מינקות. גילוף על תרבות של חרדה", מודה ויקטור
יוקובסון. "שבכיריכם בגרמניה ויראנו כמעט
הראשונה כושי הולך על כננה - הבת שלי ויהיה
בשוק. ביום שזה גורל גורל לזכור לעבור". לפעמים
זוהי בעיה: עומד: כשר עולי "הנכים", למשל,

TABLE 6

מתברר כי בציניות שהעולים החדשים מרוס'אמריקה מעדישים את ראשון לציון כי שם יש הרבה אתיופים, י"ג.

דווקא בגלל זה, הם אומרים, יש להם בידות
חריפה יותר בנושא ההתנהבות הישראלית בשטחים,
מהם שמה קוראים "הכיבוש". ימים ירושלים כמעט
סירבו לעלות לבדיקה לעצרת ההגיונית של כל תלמיד
האולפנים. רק בידיה ארוכה לתוך הלילה עם רוברט
כהן, מנהל האולם, שיכנעה אותם לכסוף להצטרף.

לכאן עלה הנושא של שכר ליומו נפרד לערבים.
הרעיון משם ביקורת... וחזן מיום מפריעו
הליכוד, וההבדלים... והשוויונים הנבי
ינקלבו; "מרגע שהגיע לכאן נהיה מפינטס"
אם בעד הכל ואחרי ככלות הכל, הם מרגיש
עול שכן לישאר... מרבים על תאגיד שסובסד
וחוסס והדור החדש, מרבים על קוסמופוליטיות
ותרבות מתקפת על אנשים ובעיקר מרבים על
שכר רחם הם... היכולת לחדות.

זוהי כמא ארם צמא שסוף-סוף מגיע למים ושוחה
מתאר מייקל שור. "זה בולט במיוחד בחגים", אומר
ג'ואן מלמן: "פתאום אתה מרגיש שאחיה חלק אמיתי
ממשהו שאחיה מוכן להורדות איתו", ולגבי מי שבג
משם - זה לא עניין של מה בכך.

סוכפאות 15'

هكذا من الأصل

רומן בשדה מוקשים

הדרך מטלביה הירושלמית לוארי ג'ז אינה ארוכה, אבל האשה שעוברת בה בכל שבוע מדלגת מעל גדרות גבוהות, עשויות מחומרים קשים. רחל מוחתרי, יהודיה ממשפחה בלגית אמידה, נישאה ב־35' לערבי־מוסלמי אדוק. נולדו ארבעה ילדים. כיום מתגורר הבן ברבת־עמון, בת אחת בוארי ג'ז, שתיים בת"א, הכלה – כאבירים, והנכדה לומדת בבניה"מ. על דרכה שילמה רחל מחיר גבוה, אבל היא ממשיכה ללכת בה. אין לה אחרת.

מאת בילי מוסקונה־לרמן

הדרך מטלביה לוארי ג'ז נמשכת קצת לעשר דקות במכונית. האשה שעוברת את הדרך הזו את, כל יום שישי בצפוניים, מרגלת מעל גדרות גבוהות, כלתי נראות, עשויות חומרים קשים, לא חרידים, למעמים רצחניים. התיים הירטים שלה ניצו גבולות של מדינות ובאומות, בשפה גבוהה, של מוליטיקאים. על הדרך הזו שהיא עוברת במכונית, לפעמים צועדת ברגל, שילמה מחיר. מדובר בסכומים גבוהים. היא משלמת וממשיכה להתעקש עם הדרך. מקפידה לא למעורר, ואולי אין לה ברירה או ררך חורה. כששואלים, היא אומרת שהיתה חודרת על אותם צעים, באותו קצב, באותו מסלול, באותה נבונות. אולי עם קצת מוחת נאיביות.

ננסה לעבור איתה מסלול. בשבת בעשר בבוקר, רחל מוחתרי מחכה למגנית שתביא אותנו לוארי ג'ז. היא קובעת מיפגש במלך "לדום" בירושלים, משתרלת להצניץ את כחולתה הארסית. בוארי ג'ז, בבית קטן, מרטי, גרה בתה, סמירה־שלושית, שכבר נמכה לה בחצר. "א מ א", מגנת הבת את המלה בערבית רכה, מתמסכת, והשתיים מתחבקות וחושקות בחצר, בין הכבשים שתלויים על חבל אלכשני נמוך. סמירה מורה לבתי־ספר ערבי לבנות. "בחרה מאוד משכילה, גמרה אוניברסיטה בסוריה", אומרים השכנים ומיידים את הראש בהערכה סצר לדני השכנים, גם (חמשך בעמוד 19)

16 מוסקונה

רחל מוחתרי ובעלה
המוכר יום סבת
סמירה־שלושית בוארי
ג'ז. בשבתותיה בעלונה
איתה יבנה על מוליטיקאים.
היא לוחצת על הכפורה.
"הכל דיבורים. חבל על
המון" וצילמים: עוזר
לרמן.

هكذا من المثل

כשאני חושב בידה אני מרים גולדסמאד.

חדש!
בקבוק ענק 480 מ"ל

רומן בשדה מוקשים

(משך מעמוד 17)

הם עדיין מסלמים, שולחים את חמשת הבנות שלהן לעיר העתיקה של מלמדת המורה סמירה. המורה לא נשאה נדה בתוך שני חדרים קטנים, מקושטים. על הקיר הוליה חמונת פלסטיק של המונה ליוה. יש גם שני פורטיות עם מגירות והב. ליד הסליוויה שתי כסאות וסויות. על השולחן קפה שחור עם עוגות שאה

אם והבת מתיישבות אחת ליד השניה. מליפות משפטים בערבית. טונים מנומסים, שיה לא מאור אמוציונלית. סמירה-שלומית שואלת מה שלום האחות שלה שגרות מל-אביב וחל עונה שבסדר, ומחזירה שאלה שקשורה בסמירה. אף עברו מה ביטלה את-כך מתי היא נוסעה לאותה את האח שגר בירדן בחופש הגדול סמירה מתכננת טיול אל המשפחה ברב-עמון. שם לא תחלש בחגיגות. כנאוה היא מוציאה מהארון בגדים שחורה לגטיק. את בדי הסאטן הורודים קנתה במחיר לזרים במאה שערים. רחל צוחקת. אני לא מתכננת במאה שערים, היא אומרת. הבת שלה - שמלח אדוקה מאד - כן.

כדי עשר שנים גרה סמירה-שלומית בוארי ג'וז. אשה מורה בת ארבעים פלוס. מחזיקה על הפנים זקנה של יומה. עברה ילדות לא קלה בדילוגים בין ילד לנחיה. מסלול חיים מתולתל. משנת '48 עד '68 היה עם האבא ואצל משפחות אומנות בירדן. שקטה, נמנעת לא מדידות, מעדיפה שאלות מנומסות על ידיה או מה מאשר ריבורים שחודרים לחיים שלה. היא לא לזכר מידון כדי להיות יותר קרובה לאמא ודוד. מלה חבת עם הפנים הכהות, השיער הסומי. עורקת שון מתקתק אותה הבקע פנים בדיוק. "אני לא מסתעף, מצביעה הבת על עצמה ואחריה, מאד נכונה, נכונה כהני של אמא. רחל, יהודיה ממוצא ישראלי, מתחבלת כמנסה מחבק על הבת המוסלמית שיקרה לה, שישקט בוארי ג'וז עם שמלה כחולה צהובה ורומה ובה.

הספר. רחל מוחזקת גישאה בירושלים ב-1935 לשיעור שטח. אדוק, נולדו להם ארבעה ילדים. שלוש בנות וזמן וחולקת ירושלים בעקבות מלחמת השחרור. היא לא נשמה. האב נשאר עם בת וכן נצר. ורחל, האם נשארה עם שתי בנות במערב העיר. בעת ש-עשר שנה לא תוראו. אחרי ששת הימים האחר, אחרי מחדש וגם המשפחה. מאוחר יותר הם עבר לגור עם האם בטלביה. בשנת '83 נסע לבקר את אבן שיריניתי עבר לגור ברב-עמון. הוא מת שנה וחמש גם נכד.

רחל מדידת על סיפור אחבה גדול בינה לבין אבא. מסלול שאלה חלקה חיים וילדים. לא מוכנה לשיעור לתאריכים או לשמות מדייקים. היא גם לא מוכנה לנחיה. יש ילדים ונכדים שעלולים להיפגע מהאש. אבא, הוא מחבא את חוכמה מאופקת בין קמטי ילדיו, לכן, החניכים שרוקמים את הסיפור שלה לא ידעו. זאת אשה שידעת להחזיר סודות. יש לה חכה רבים מקפלים שיהא לא מוציאה ילד לא להחזיר. איתנה ציבורי עם חשבונשם של ילדים ונכדים מוחזקים בגיל שבעים, שיהא לא תחזיר ויכך נכון.

התנע שהסיפור יעצר בתו כוללת את הכית של הבת. מוארי ג'וז. הבית של הכלה בארבעים שנה. אחרי של חרבה-נשים, ישרים על-ידיה של הכלה שגר בכוחות ובא לראות את חמשת הבנות מל-אביב. סיפורים על הבנות שלהן. על הנכדה. שלומדת באודסה

רחל מוחזקת, אשה חזקה. החושים שרוקמים את הסיפור שלה לא לגמרי קשורים, ובסל יש לה הרבה דברים מקופלים שהיא לא מוציאה לאוויר: "כן, ברור שהייתי מתחתנת איתו שוב פעם. זו היתה אהבה גדולה".

חמונה משפחתית, רחל מוחזקת (במרכז) ושלושה מילדיה. הבכורה גרה ב"א. הבן - ברב-עמון. סמירה-שלומית (מימין) שמגיל חמש גרלה חתה שלטון ידן, למדה בסויות, והיום גרה בוארי ג'וז. הבת הרביעית, שולמית בירושלים בשנת '49, ישראליה לכל דבר.

הקולנוע. אחיה נכנס בחור שחור, שאל אותה שאלה באנגלית, וממין לה קפה עוד באותו ערב הביא אותה למשפחה שלו בשייח' ג'ראת. האבא הסתכל מקצה השולחן על הנערה היהודיה הרקה שעמדה לפניו, ואמר: "את יודעת שאנחנו מוסלמים אדוקים". כן, היא ידעה. יחד עם זה, הסון האריסטוקרטי בבית הערבי, עם הרחישות הכבדים והגיגות המכובדים, מילא את החלל שנוצר אצל אחרי שנעקרה מבית התורים באנטורפן.

החיתונה בשק אדומי אצל הקונסול האנגלי בירושלים. יחד הרבש נמשך שנה והיה כולו מסע טיולים באירופה. כמולין, אצל דורים בקצה פגישת עם אמא. אבא נכנס שלוש חודשים לפני החתונה. האם וחלית לחלל את הסקס באנטורפן ולחזור אל חיק משפחתה כפולין. אחרי הנשיקה אמרה לה האם בצרפתית משתוממת: "זה הבחור הערבי?". ותשובה של הבת היתה: "מה חשבת, שזהו ערבי?". מולם התפעלו מהניסוח המושלם של הבחור השחור. גם הדוד שלה, רב הקהילה שאחז אותם, חלק לו כבוד.

אחרי שנה חזר חלית לירושלים והחליט להתמסר: עבודת, בית, ילדים. הם גרו בשייח' ג'ראת. אף אחד לא המיר את דתו. הוא עבד כפקיד, היה למדה לחיות אותה. בבית ריכוז אנגלית, וריפור להם ש חמים בחלטה שהפוליטיקה שייכת לגוילים שמשתחים בתוך באקדמים. אבל ערב אחד כשהלכו ברחוב, עצרו אותם "המזרחים שלנו" - מהונגה או מאגיל, היא לא ווכרת. ואמר לה כעבית: "לא יכולת לקחת בחור מליגה". המשפט הזה חי לה כזכרון עשירי שנים, צורב אותה גם היום. לא אחת, כשחזרו לכן שלהם, מצאו אותה המך, מבולגן, מלא סימנים שהאיריזים שרצו למצוא אצלם סודות.

בשנת '39 נולדה הבת הבכורה, שגרה חיים בחלי-אביב. מנחת הואת יש לה חיים נכד שסוגר מעגל. הוא לומד מחשבים באנטורפן. בשנת '41 נולד הבן שגר. היום ברב-עמון, ממנו יש לה את הנכדה שלומדת הרפת: חשבל באודסה. בשנת '48 נולדה סמירה-שלומית, שמגיל חמש גרלה חתה שלטון ידן, (משך מעמוד 18)

שבכירת-המועצות. חוס השירה של הסיפור מרכב מאשיית של רחל מוחזקת. היא שבוחרת מה לחשוף ומה להחזיר.

כמה צעדים לאחור. רחל נולדה באנטורפן למשפחת יהודים. היא היתה הילדה הקטנה של אבא, שראג לכל תעשה בחייה שום צעד שרורש מאמץ. היא ווכרת, למשל, אף נהג במכונית קרייזלר שחורה ומרופרת היה מסייע אותה לבית-הספר הודרה. אמא מצידה ראוה שתלכש רק משי, ושצבע הטרס כשיער היה תואם לצבע השמלה. את הבגדים קנו לה באותה חנות שקנתה בה גם המלכה אליזבט, אישתו של אלברט מלך הבלגים. את השמלות המרשימות מרדה הנערה במיוחד לכבוד אבא כשהיה חוזר מוועבודה. שרובי ורוע היו יורדים לגינה, לברכה הקטנה עם התיקסים ודגריהוב, ויחד היו מנספים לאמא שהיועה במגרש חסנים, כמה מטרים קדימה. "אם הייתי צריכה לבחור באיזו נקודה לתחיל, זו הנקודה", אומרת רחל מוחזקת בחיוך משועשע, מהמקום שלה חיים.

עד שיום אחר החליטה אמא שהניסוח הזה ייגמר לא טוב, ובשם החינוך שלהם אותה לתרגיל של עצמאות בארץ ישראל. בספטמבר 1930 עננה נכנס יפו האנליה שהפליגה מאנטורפן, ולפי ההודאה הקפדנית של אמא נישלה רחל הישר לבית-הספר התקלאי לבנות של תנה מיל בנהלל. על המכתב הראשון ששלחה מנהלל לאנטורפן הוא מרחה בגדול את המשפט, "אמא, אני חוזרת הביתה".

"את נישאת איפה שהפליגל צומח", היתה ותשובה שקיבלה על נדיר מיכתבים. רק ומשובה, בעטסת שלוש חצי ילדות לחורש שהפיקו להצאות המחיה וגם לגלירה ולער סביריה אתה.

הנערה הבלגרית שריכרה צרפתית, פלמית, גרמנית ועכשיו גם עברית ששפת, דעה תור שגוזים בדיוק מאיפה צומחים הפילפולים. נכסיות גיל חמש-עשרה והמסיק ללמוד בנהלל וחלית להשלים בגרות בבית-הספר של רך ילון בירושלים. מאן פחת אף רית גג בשקנת גאולה. השנה 1932, מאן פחת אף יותר. ירושלים היא הבסיס המקצועי שלה. עליין של חמישים וחמש שנים.

יום אחרי כשהוא צועד לכיוון כיכר "ציון", החל לרדת גשם. נכנסו לשלוח. משה בבית-הספר קטן ליד

האנליה של רחל

רק אצל ענק המקררים אתה מקבל הכל בענק!

אנקור

סמל הבן (ענקים)

ענק במוניטין

זו השנה ה-24 ברציפות בה זוכה אמקור בתואר המקרר הטוב ביותר בישראל.

אמקור דורג במקום הראשון במשאל המוצר הנבחר 87-1986 שנערך ע"י המכון הישראלי למחקר חברתי שמונשי ע"י 70% מכלל אזרחי המדינה.

גם מחקר מודיעין אזרחי דרג את אמקור במקום הראשון לאחר ש-74% מהאוכלוסייה העניקה לו תואר הקניה הטובה ביותר 87-1986.

כל מקררי אמקור הם בעלי תו תקן ישראלי מלא.

ענק בטכנולוגיה

עליה המהנדסים והטכנאים בישראל. פסי ייצור מתחכמים. רובושים חדישים. מקרר העשוי פלדה ומתכות אל-חלד. שיטת צביעה ממוחשבת המודרנית והמשוכללת ביותר בעולם. כל אלה הופכים את אמקור לענק הטכנולוגיה בישראל.

ענק בוסיון

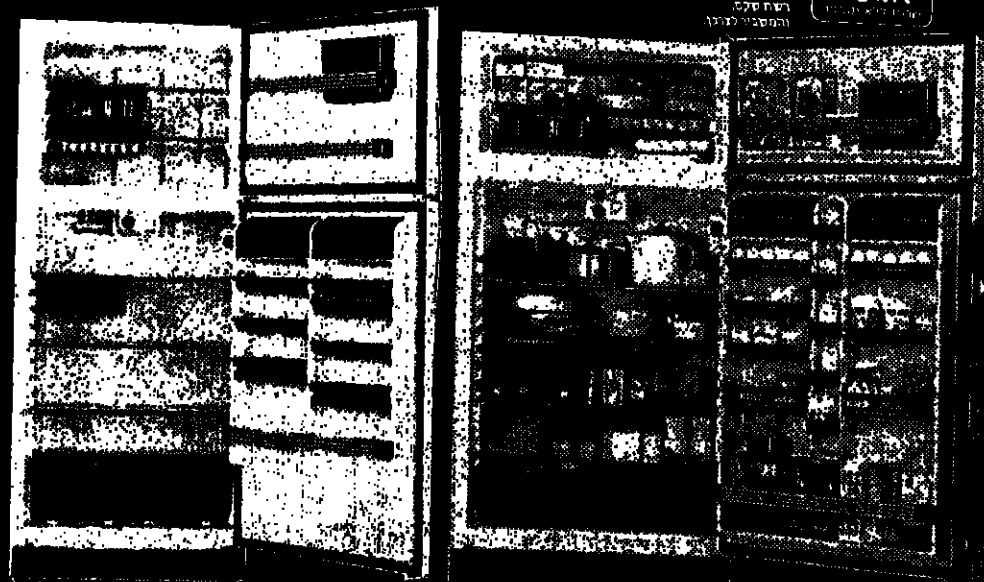
רק לאמקור נסיון מוכח של 40 שנות ייצור מקררים בישראל.

אמקור נותן לך גם מקפיא ענקי וגם חאין ענקי

ענק בשירות

רק לאמקור יש את השירות רב המוניטין והנסיון של אמפא - החברה המדורגת מזה שנים רבות במקום הראשון בשירות למוצרי החשמל בישראל.

هذا من الامكور

ד"ר סטפן וורד, "זומא החברה הגבוהה" (בצילום מימין). התאבד עוד לפני מות דורדין. היום יש מי שטוען כי היה ה"שעיר לעזאזל" של המשטלה "פרשת פרופיטו", ע"ש שר המלחמה ג'ון פרופיטו (בצילום הקטן משמאל, עם אשתו, השחקנית ואלרי חובסון), ויעוצה את בריטניה השמרנית של שנות ה-60 ועוררר השומה ללב ציבורית עצומה. (בצילום למעלה: התקבלות סביב מותו בה נטעו קריסטין קילר - הנראית בצילום המרכזי - ומנדי וייסדיוויט).

מלכודת הדבש

"פרשת פרופיטו". זוכרים בראשית שנות ה-60 כמעט נכלה מאשלה אנגליה בשל שערוריה שפרצה נשמה. כיצירי דצינו הכרוע של חסריאי הוליוודי. במדכוח - שחי יצאנית, שור-אלחמה בריי, נסכח מוביי"ם והרבה תיסוח. שני ספרים שיצאו שם לאור לא מכבר: ציגים גילויים חדשים בפרשה וקובעים כי קורבנה הראשי, ד"ר סטפן וורד, שחוקע כ"אויב המדינה" והתאבד, הואשם שלא-כדין, ולא היה אלא טונן של שירות הביטחון הבריטי.

מאת יוסף פינקלסמן, נדנד

אין תגובת תקשורת. אפילו היריונים הישי רים, הכשים והקורטנים ביותר מ"פרשת פרופיטו" המפורסמת הזכו כל עיתון שמרני ומהוגן באנגליה של ראשית שנות ה-60 ל"עיתונות צהובה". ככל שתתאמן לנסח חשישים ל"עיתונות צהובה". ככל שתתאמן לנסח בערינות, הרי סיפור שמרכיבו כוללים אורגיות, ריגול, סחיטה, איש קגב, ושרמלחמה מתמסר - סיפור שכוח אינו יכול להשאיר אותך אדיש. ואכן בריטניה, ועימה העולם כולו, בלעו או את הסיפור הזה שזה הוא מתעורר מחדש.

זה היה משפט דרייפוס של מערכת המשפט הבריטית. מקרה מובהק של עיוות דין. השופט - בעל דעות קדומות - דרשע אדם שלא כדין, כי תיאר לא מכבר לורד גורטון, פרקליט דורי אנגלי ידוע ששימש יועצם של ראשי משלה בריטים רבים את הדישנות של סטפן וורד, רופא עצמות מפורסם, בירי בית-המשפט העליון. בית-המשפט קבע כי דורי הנקיים על חפותו ולא חשקים של קריסטין קילר, מגרי רייסדיוויט ונשים אחרות שנטען נורע ברבים בעקבות שערוריית המין של שנות ה-60. ראיות חדשות שנתגלו במסמכי תיאובי-אי-ה"ס"א, איי"ו ופרוטקט צפני ספרים חדשים שיצאו לאור בלונדון בימים אלה, מביעות על הטכניה שלא הולכת טענות אלה ומחזקות.

"מלכודת הדבש", ספר חדש מאת אנטוני סאמרס וסטפן וורלי, קובע כי שרות הביטחון הבריטי, M.I.6, גייס את וורד לשירותיו במטרה לסחוט מידע מאיוואנוב בעזרת כריסטין קילר. וורד טען טענה זאת במסמכו, אך או התקבלה עיתון כשקר שנערך להגן על עורו. איש מאנשי השרות לא היה מוכן לאשרה ספר חדש אחר, "פרשת המדינה: פרופיטו והפלתו בפח של סטפן וורד" מאת פיליס גייסלי וקולין קברי, מאשר את הטענה כי וורד אכן נהפך לשעיר-לעזאזל בעקבות החלטה שנתקבלה בחלונות הגבוהים ביותר של המשלה הבריטית.

תברר שאפילו היום, רבע מאה לאחר שעלתה לכותרות לראשונה, עשויים ספריו של פרשת פרופיטו לעודד את השלטון באנגליה. סטפן וורד, הרופא שעם לקוחותיו נמנה אפילו וינסטון צ'רצ'יל, לא נורע במאה גדול, אך היו לו ידירות צעירות רבות, מאובנות-בשבר, אותן נהנה להכיר לקידיו, מהם דמויות מצמרת הממשל: רצית מבינה טוענת - סטפן וורד היה האיש שלה, בלא את מסיבה אלה היה "לבוש-החובת" עידום מלא. בן ידירותיו, היו גם כריסטין קילר - ומנדי וייסדיוויט, לימים אשתו של המסערן והשראלי רפי שאלוי ודמות בולטת כמחיי תכילות בארץ, שביים חזרה להתגורר באנגליה. שתיהן היו או צעירות ושהיות שסתררו ראשי וביים רבים, בין מאהביה של כריסטין היו גם שר המלחמה ובהנחי ג'ון פרופיטו שחיה נשור לשחקנית הבריטית הדועה, ואלרי הנסון, חוקם. מותו של קילר כאשר ראת אותה בצלחה

هذا من الفصل

מגדי רייסדיוויס, שאלה בגילום מ'82, בשותפות 'מלכת חיי הלילה של ת"א'

מגדי רייסדיוויס, אז: 'חשבתי שכל העניין גוּחַך. אך אחד לא יכול היה להכניש שסמפן וורד היה מושחת. אבל לשעון שהוא התקיים מזה? ו שנות גאורדיה'.

כתב: 'מצטער שנאלצתי לעשות את זה כן, אני יכול לשאת יותר את הנוחות המתחדשות מרי יום, בבית המשפט ובחובות. זה לא רק פחד. אני מקווה שלא איכזבתי יותר מדי. ניסיתי להחזיק מעמד, אבל אחרי רבתי הסיכום של מרשל (השופט), איברתי כל תקווה. צר לי לאכזב את העופות המורשים. אני מקווה שהצלחתי'.

וורד היה עדיין בחיים כשנשא אותו ידיו, והוביל לבית החולים, שם מת. השופט התלוי להמשך כליכי המשפט בלעדי. חבר המשפטים דן בפסק הדין במשך ארבע חצי שעות, שלאחריהן נדחתה אשמת העיסוק בסחרות, אך וורד נמצא אשם במחצית על רוחים לא כשרים של קייטסין קילר וגברי רייסדיוויס.

שד המלחמה לשעבר, ג'ון מרומקס, חולך בחיפה.

(תמשך מחשבור הקודם) גרשו והיאוריים האירוסים של דה. להרם, 'מאבחה של ליידי צ'טלי', בניסיון לעצור את פרסום הספר באנגליה פנה גריפית'ג'ונס לחבר המשפטים ושאלי 'האם הייתם מרשים לנשותיכם ולטשרותים שלכם לקרוא חומר כזה? זה היה גם סוג הטיונים שלי במשפט הנחזק. במשפט נגד ספרו של לורנס הוא המסיר במשפט נגד וורד הוא הצליח.

גריפית'ג'ונס הודתה בעת המשפט בקיום יחסים עם לורד אטור, עם כוכביהקלנוע רגלאס מייבנקס ועם פיטר רחמן, בעל ריחוק להחברה עשיר ורועל'שמיצת שהיו לו קשרים עם עולם השעש והלונדון, אך הבחישה כי קיבלה כספים על שירותיה המיניים, חוץ מאשר מזה האחרון, וורד, הודתה, היקצת לה חדר בביתו - אך לסענותה שילמה תמורתה. סכום פערט, אמת, אבל ככליזאת אייפשר היה לסעון כי קיבלה את החדר בחינם, או תמורת הסדרים כלשהם.

ערות מויקה יותר היתה עריותה של בריסטיין קילר. הרכיבה טענה כי וורד נהג להציץ לה להקשקש לגברים עמם קיימה יחסים המגרת 28 ליש'ס למגישת קילר הבחישה זאת, אולם כשנשאלה איך נמשכה עם 'צ'ארלס' (שמו המלא לא הוזכר בבית המשפט) - אולם עתה מוענים הספרים כי מדובר בצ'ארלס קילר, המושל'עילונר ההרר, ענתה כי וורד אמר לה שאם תיפגש איתו, תקבל כסף. היא אכן נמשכה עם 'צ'ארלס' וקיבלה 50 ליש'ס. כשנשאלה מה עשתה עם הכסף, השיבה שהחזירה לוורד והואה. כשנשאלה כמה מן הכסף שהחזירה נתנה לוורד, ענתה: 'ברד'כלל הייתי חייבת לו יותר מהשירותות'. אלה לא היו התשובות שנתביעה ציפתה לשמוע - אך הי ויה בוק כדי להציג את וורד באור לא חובי ביותר.

גריפית'ג'ונס המשיך ללחוץ על קילר. היא אישרה את תיאור לפיו וורד שכנע אותה להשיג לו נשים: 'את אמרת לנו שהוסכם ביניכם שאת תמצאי לו בתורות', שאל הענע. 'כן', ענתה. הרכיבה לא הצליחה להוכיח שוורד אכן הרוויח כסף מהרכילות עם נשים אלה. התנה, לעומת זאת, הצליחה להוציא מקילר הצהרה לפיה התגוררה בחדריו של וורד מבלי לשלם לו אלא סכומים עשוקים, שהיה לה כסף, קילר לא היתה עדה אמנה במיוחד וזמן מה לפני פרסום הפרשה הודיעה על מתן עדות שקר' במשפטו של מאבחה שחוס'העו, לאקי גורדון, תשלחה לתשעה חרדיש מאסר.

מקור: האקטואט שנימטה הרכיבה לכנס היתה מקורעות למרי. וורד עצמו היה בטוח שיוכח. הוא אמר לפרקליטו: 'אני אשם. יש לי אפון מלא במערכת המשפט הבריטית'. אולם דברי הסיכום של השופט רינג'נ כוונתי הושבנים המכו אוקו לנבל יחידה כמרשה. רינג'נ חקיקן את אישיותו של וורד וזן את נטייתו השליטית. 'וורד', הוא כתב, 'העדיף את המשגור המכיימי והזרות עם הקומדיסטים'.

לאחר ששמע את דברי הסיכום של השופט, חשן על וורד עולטו והוא החליט להתאבד. הוא שוחרר בערנות ש'לשיאת גורדון, והגיע לרידת ידיו, שם נפל מה מוטות של גלגולות'שנה, במקם שהשאר

וויש לי הרגשה שמצאתי את אבוקת הכביסה שלי

אווה

האבוקה הכי טובה שיש

האבוקה הכי טובה שיש היא אווה. היא נקשרת אליה כל כך הרבה שנים, עד שיש לה חשיבות מיוחדת. היא נקשרת אליה כל כך הרבה שנים, עד שיש לה חשיבות מיוחדת. היא נקשרת אליה כל כך הרבה שנים, עד שיש לה חשיבות מיוחדת.

האבוקה הכי טובה שיש היא אווה. היא נקשרת אליה כל כך הרבה שנים, עד שיש לה חשיבות מיוחדת. היא נקשרת אליה כל כך הרבה שנים, עד שיש לה חשיבות מיוחדת. היא נקשרת אליה כל כך הרבה שנים, עד שיש לה חשיבות מיוחדת.

אבוקת כביסה קלה ואיטליה

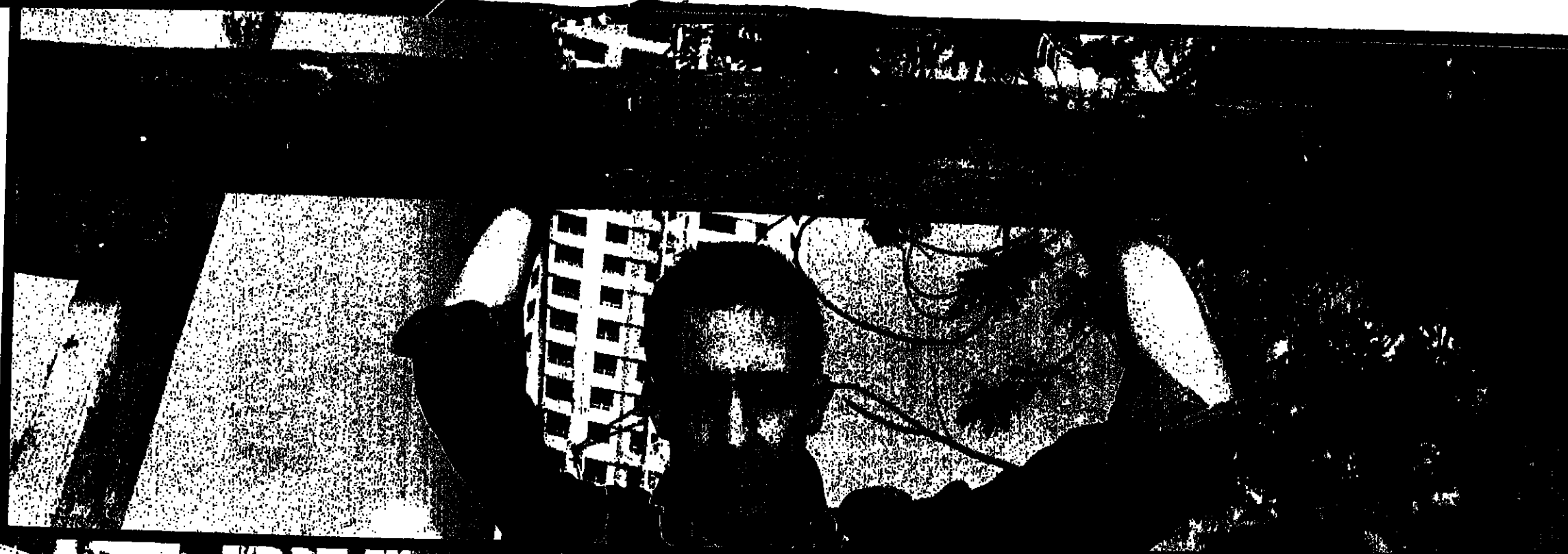
בא: דמטר, שיווק: ברוק אבנר ממזנים בע"מ.

האבוקה הכי טובה שיש

אין שלוה

מעל עטיפת תקליטו החדש "דרך ארץ", מביט גידי גוב בעולם במבט שחור-לבן ובעיניים קשות שאומרות: אל תתקרבו אליי! למוסיקה ולמלים יש גם אמירות שמחות יותר. אמנם החיים, לפי גוב, הם טירדה אינטנסיבית, אבל העיניים הלא מצולמות רכות יותר, לעצב שלו נימה אירונית, והוא בהחלט לא מאמין שהוא שונה מהרבה סובלים אחרים בארץ הזאת.

מאת תלמה אדמון צילם: ראובן קסטרו

בגרשוב עמדה נערה ובהנה בשפת המדרכה. בידה החזיקה שקית ניילון שקופה של חנוות תקליטים. היה היסח דעת בעיניה, איוו השתהות למחשבה מכונסת. אם רצתה לחצות את הכביש, שכתה את כוונתה. רוח חמה הביאה את שיערה ללחיו של חברה, שעמד לידה. הוא שתה מיץ מפחית. מסביב היתה שעטה של מכוניות ומי שבא מתוך חובבי ציון התקשה להשתלב בתנועה. השניים, אולי בני שמונה-עשרה, בניגוס ומריקו, נמצאו בתוך פסק זמן מהודרה. בלי דיבורים. הנערה הרימה את השקית לגובה חזה ומיששה את קצות התקליט ביד שמאל, מלמעלה למטה. דרך הניילון הביט גידי גוב. יום ראשון לתקליט. מישור בזהיר, פניה נקיים מאיפור. מיהרה לקנות אותו. כל הדרך שלה הביתה יסתכל גידי גוב בנוסעי האוטובוס. המבט הזה, שחור ולבן, מציץ על עטיפת התקליט יותר אמירה מאשר התפוגגות. וגם האמירה הזאת, קצרה, תי-שמעית ויהרית רק לו. תמיד אתה נותר לתות על הסיבות להתנהגות האיש הזה. בתמונה, דרך השקיפות המחולטת של המשקפיים, אומרות עיניים קשות: אל תתקרבו אליי! השפתיים מכונות מכון הסנסר בכעס מאפק. למעלה, המצח הגבוה מקבל מן הפנים הרבה איננות. יהיה מי שיחשוב על גבריות בהקשר לצילום

זהו. תרי כל התקליט משורר גבריות. ועוד גרבר במה שנבדק. אז יתברר שיש גבריות ויש גבריות. וכל מושג ממילא שבו מתוכו לאלפי רסיסים של פרשנויות ותחושות. הניסוחים שלו, כמובן, יטאטאו באחת כל מיני רברים מסתוריים. החיים, לפי גוב, הם טירדה אינטנסיבית. לכן, אין זמן להשערות. "הדעיו הכללי", הוא אומר, "היה לעשות תמונה שחור-לבן, מקורב. בלי סיבוכים. בלי איוו מנוף שמתקרב אלי מצד שמאל ואיזה משהו שמתנוסח מימין. מעבר לשולחן, בפאב שבו הוא נודד לפרגוש עיתונאים, עיניו רחב יותר, לא פחמיות כמו בתצלום. הצצה נועזת תגלה צללים וחללים בתן, ולעיתים רחוקות מנה חיוך יובשני ומנסגם. הוא מתבונן בתמונה כאילו יש בה מישור אחר, שאין כלפינו רגש. אם אפשר היה להוסיף לו יפ-תואר בתמונה, איך אחר לא התאמץ לעשות זאת. במיוחד לא הוא. "אני גם לא כל כך יפה בחיים", הוא אומר. "אולי אני נראה כועס פה, אפילו עצבני קצת. באוסן כללי אני רוב הזמן ככה. החיים מלחיין".

אתה מחזיר מפני קירבה. לא רחבה מתקרבים באמת. טוב, אני גם לא המצאתי את הידידות. והבית הפתוח. לא צריך להבין עשרות אלפי אנשים. אתם יודעים איך הוא מרבר. קול עמוק בלי (חמשך בעמוד 30)

האזנה מאלו

מערכת עצמאית להפקה והוצאה לאור (מחשב Macintosh ומדפסת LaserWriter)

Macintosh Desktop Publishing

Macintosh DTP
על שולחן
כמו כל עסק בעולם ורבה, מפעיל משרד אחד
מציג את עצמו גם "על השולחן"
אחד לעורר תשומת לב, מעביר תוכניות
ומסמכים לאנשים מסתובבים, ומקדיש דגש על
מראה חיצוני כמעט אסתטי כמעט
עובד, מציג את עצמו כמקצוען.

כתשובה לכך פיתחה חברת Apple את מערכת
המורכבת מחשב Macintosh DTP (Macintosh DTP) ויטוס
יחדיות ומדפסת ה-LaserWriter של Apple.
בלי לקום משולחן העבודה שלך, אתה יכול
להוציא לאור מסמכים איכותיים כמו אלה
שאחד רואה כאן למטה.

שקמים, קטלוג מוצרים עם המחשב ויטוס
שרטוטים, חזרות הפעלה ושימוש, העדויות,
עיתון, חרזים, מאמרים, חוברות הוראה...
כל דבר ש, דואר, רעיונות נוספים.

השוואת מחירים בין מחשבי Macintosh DTP למחשבי IBM PC

מחשב	זיכרון	מחיר
Macintosh DTP	15 ש"ח	270 ש"ח
Macintosh DTP	90 ש"ח	225 ש"ח
Macintosh DTP	45 ש"ח	150 ש"ח
Macintosh DTP	150 ש"ח	645 ש"ח

מערכת Macintosh DTP מאפשרת
מקסימלית את החוצאות
החשקתך שלך במערכת Macintosh DTP
אלך במחיר, כל מעלה שאתה מבצע
חיי הסכון שיהיה בחוצאות.
את הטקסטים מדמיסה החבובות של
העמוד והערות הגרפיות (כולל תמונות
וחקיקות של האלמנטים השונים) את
לפניו במחיר, או בעזרתו של אחד
משרדך, תוכל לשלם תשלום קטן
העומד על חזרת התמונה ותמונה
אשר, מהם תוכלו וניתן להוציא
עמוד חגיגי ממוחשב.

Macintosh DTP
מערכת שכבשה את ארה"ב
בארה"ב מוגדרת מערכת Macintosh DTP
כפריצת דרך חשובה ביותר בתחום מחשבי
חמשה.
מאות אלפי המערכות, הנמכרות בקצב חסר
תקדים, שינו את פניה של העשיית מחשבים
מחשבים והפכו את מקינטוש של Apple
למחשב המפוצלני ביותר במשרדים של חברות
ומפעלים מרחף אל תוך.
מערכת Macintosh DTP הביאה לכך שיותר
ויותר משימות עסקיות נעשות חיוס באופן
עצמאי, בתוך תחומי המשרד, על ידי חצות
הקיים.

Macintosh Desktop Publishing
רואים שיש לו את זה

"עכשיו אתה נראה הרבה יותר טוב גם על הנייר"

המכון המרכזי למחקר ולסטטיסטיקה בישראל

נושאים:
הנהגת מכלל המחקרים והיכולת להנהיג

1984 השכלה בקרב:

כספי

במאון לקוחות: ישראל 12.11.88
גיליון: 146, 147, 148

סל המטבעות החדש: כיצד תשקיע עכשיו?

הנהגת מכלל המחקרים והיכולת להנהיג

1984 השכלה בקרב:

אלקטריק
הוצרי העלול והקטוריות

תעודת אחריות

כתב אחריות למעשה שנתיים

דגם: _____

אחריות: _____

הוצרי העלול והקטוריות

חטירה
הכרזת לביטוח בלב

טוב מנהלים בלרים

הוצרי העלול והקטוריות

Apple
נענים בישראל
ידע מחשבים וחוכמה בע"מ

הוצרי העלול והקטוריות

רומן בשדה מוקשים

(תמשיך מעמוד 19)

למרה בסוריה, והיום גרה בווארי ג'ז. בשנת '49 נולדה בירושלים הבת הרביעית, ישראלית לכל דבר. באותו זמן המשפחה כבר הייתה חצייה. ערב מלחמת השחרור נפרדה רחל מכללה, השאירה אצלן את הבן והבת הבכורה, ולקחה את הבת הבכורה. היא גם התה בהריון. האם והבת עברו לגור בטלביה. רחל לא התגרשה רשמית. בסופו של דבר אולי הייתה מתבקשת לחזור לבעלה אם המלחמה לא הייתה מסתיימת במלוקת העיר. הבת שנולדה לאחר המלחמה לא הכירה את אביה. היא גם לא הייתה מוכנה להיפגש איתו, כשחזר אל אמה מאוחר יותר, לאחר מלחמת ששת הימים ואיחוד העיר, כפי שיספר בהמשך.

חורה למסלול של שבת בבוקר. אחרי הביקור אצל סמיריה שולמית בווארי ג'ז, נוסעים לבקר את כלתה ג'אידה שגרה באברדיס. כפר ערבי קטן בשמוליים המזרחיים של הרי ירושלים. רבע שעה מווארי ג'ז. ג'אידה הייתה נשואה לבן של רחל מוחתרי. לפני המשפחה שנה בערך התגרשה. היום היא חיה ומתפרנסת לבד, מגדלת את ארבע הבנות המשותפות שלהם. הבנות של רחל, הבכורה, בת השמונה עשרה שלומית בבית המועצות, תגיד בקיץ לרבות עסוק. ג'אידה תיסע לפגוש אותה ולהביאה לחופשה קצרה בירושלים.

רחל מוחתרי עם הבנות ג'אידה שגרה באברדיס, והבנות ג'אידה ואומרה שקשה להן "אחוזו" סגורים כאן, אין להן לאימה לצאת בערב. אומרה משתדלת לא להיחלש בחיילים שלכם. הם מבוישם את האנשים בכפר לעצבותה, בלי שיעור להם שום דבר, שום דבר. רחל כאילו לא שומעת. (צילום: עודד לרמן)

ענה. מהדקת לסתות ושוקת. "לא קל לה לפרנס את הבנות", אומרת רחל, כאילו מתנצלת. ג'אידה יותר בוכה. "קשה לי להתפרנס ממשרות של חמש מאות שקל. מרות בירושלים מרווחות שבע מאות חמישים שמונה מאות, למחל" היא מוכה לתנובה. שתיקה בודה. רחל נוכרת כעת מורו שלמה לתנובה של הבן. אף השתעבדו עם הלוואות. "הבן ארבע עשרה קראט לא הולך שם, רק שמונה עשרה", היא אומרת. "הבכורה ישבה בחדר, ושמונה אף מוכרים אותה, כמו עבדנות בשוק. איזה מינהגים". ג'אידה לא מבינה מלה עברית. מחייכת. רחל מחייכת בחזרה. השיחה מתקרבת בחזרה, כמו טיפול בחומרי ציפוי עדינים שבכל דקה יכולים להיסקר או להתפורר. אחריכך עולה רחל להגיד שלום לאמא של ג'אידה שלא מגישה טובה. היא מסתובבת בחופשיות בבית, מבשקת שוב את הבכורה. "מה יש לי חוץ מזה", היא ממלמלת בינה לביתה. הבן, שגר עכשיו ברבתי עמון, התחתן עם אשה שנייה. מאורמאור ארזקה. "הולכת עם בגד מסורתי שסוגר לה את כל הגוף", אומרת רחל ומשכת כתף בחוסר אונים. הבן והבת של רחל, מוצא המוסלמי, מאור אוחבים ומקיימים קשר חזק, רבתי עמון היא מקום המגורים. רחל, מבחינתה, מסתובבת בתקווה לכיוון של חוסיין. מוכה לרגע שגם היא תוכל להצטרף לאותם מיפגשים.

מאורמאור יורט נצאה גם את הבעל. כששואלים אותה אף היכן גילתה אותו, היא שותקת ומסתמרת. מכל מקום, הרומן שנכבה לפני עשרים שנה, כנראה תחלקו מתוך שם מפני שכעבור שש שנים, בשנת '77, עבר כפלה למר איתנה בבית שלה בטלביה. כמעט עשר שנים נוספות הם חיו יחד, עד שנסע לבקר את הבן ברבתי עמון. גם על תלפיה הוא היה לא רוצה לרבו. לא נוגעים במצעים. הכוחן האחרון שהיה מערישה לשחרר מתקשר עם הבן שמאור אוחבה היא חתנה לצידו. בגד עדין. המלים האחרונות של האב לבן היו "חן לאמא את התבעת הנגידה לה שהיא האשה היחידה שכיכרה" והערבתי. רק את המלים האלה והשקיעו היא מוכנה לחלוק עם אחיהם ובנותיהם, אחריהם, לא.

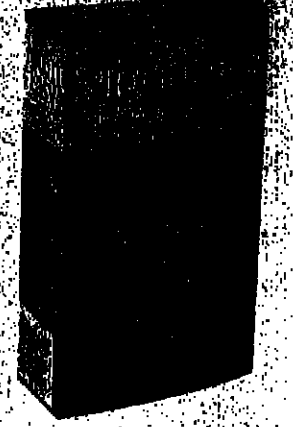
בילי מוסקוה לרמן

איזה צבע רץ לך בראש?

Nice n Easy

ההצלחה צביעה

מנוחמקה לקונפוט לשימור

צבע השיער המבוקש ביותר בעולם

מוצר עם כיסוי עולמי - מקבוצת חכמי.

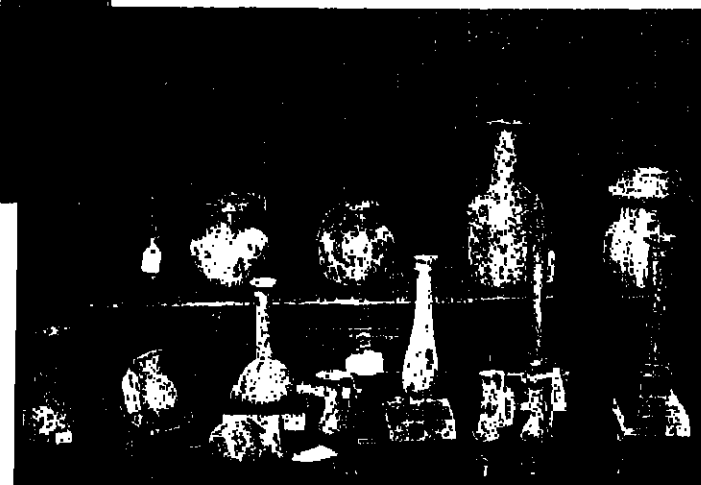
מכיל שקית CONDITION PLUS המעניק תחושה נפלאה לשיער.

هذا من المفضل

מה שיותר עמוק יותר ירוק

עתיקות הן מעשי ידי אדם שנוצרו
אחרי ההיסטוריה עד ל'סמל. ערכן
נקבע לפי הגיל, האופי והנדידת. מה
שחפז יותר עמוק - מכנים לבעלי
יותר דולרים ידועים. חיקון חדש בחוק
אמור לשלם קץ למסחר בעתיקות
בארץ, וסביבו נישש קרב עז בין
מתנגדי, סוחרים, אספנים ואוצרי
מוזיאונים, למצדדי, ארכיאולוגים
ואנשי אגף העתיקות. כולם אגב,
מדברים בשם טובת המדינה.

מאת אביבה אן
צילומים: שמואל רחמי

דברים מרשים ודושים יש שלוש חציות ביום.
שני אדם שותפים, סודי עתיקות עם סטיל
בכלאס אדומים כחנות שמכירה יותר מכל
בית-מקדש שוויצרי. סוד, נקיון, הקפדה
מרבית על אסתטיקה. כל פריט במסגרת, מאר באור
הנכון שונה עליו מהווה חנוכה, ועל כל פריט
תווית עם המחר הנכון, ברולרים. מי שחשב למצוא
כאן חרטים מפורים, מבעות חלודים, כדים סדוקים
מתפוררים למעד יד - טעה הכל שלם. אין פאולים
מרבדים או משוחרים. יש תצוגה מרשימה של כלי
דגם, כלי זכוכית, ארזות קבורה עתיקים. ארץ ותג'ר
ביושני תמורת כך וכך עשרות, מאות או אלפי
דולרים. תלוי בגיל הפחך ובנדידתו.

אין פני המבטים לתנויות הללו מקדמת אפולוניה
מכוונת, נשברת אייפה איישה ב'אורח. בחאורה
אקספרימנטית יוצרת תחושת סוד ומסתורין
האווירה עם יותר שמעך נוסף מורחי קסום. עשיו
מתוססת לכך תחושה של איורדאות. על כל עסקי
העתיקות בארץ, מחפרי, מרחמם סכנה.

עבר קלאסי כמו מצרים, תורכיה, יוון, איטליה וגם
קפריסין וירדן. בארץ עד כה הוא לא היה קיים. מאותו
רגע מי היה העיקרון הזה חקק, כל מי שיקנה או ימכור
חפץ המוגדר כ'עתיקה' - יעבור על החוק. כבר היום
לפי חוק משנת '78, כל חפץ עתיק שנמצא בישראל
הוא רכוש המדינה שיכולה - אם רצונה בכך - או
להחזיר אותו.

לסוחרים גורמת חצות העיקרון החדש כאבדאש
רציני מיום שהחלו לרבר בה. חפץ מוצג כחנות
לראות. כך תוכוח ממתי הוא נמצא שם. אם כותנה
המדינה להחזיר את שורדי עתיקות, הם מחפשים, ו'י'

מרטין דושים בחחיות
אין התג'ר בחישידי
תמורת כך וכך עשרות,
מאות או אלפי דולרים.
למחפשים גורמת חצות
העיקרון החדש בחוק
כאבדאש רציני. אם
הכוננה היא להחזיר את
שורדי העתיקות, הם
מחפשים, החוצאות
המדיניות תחיה דווקא
פריחת ושגשוג בשוק
השחור. ומי שיפסיד
תהיה המדינה.

העבר, יש לחפצים ששרדו מתקופות קדומות עד
רגשי או מדעי שלרוב לא יסולא בפז, ואם נעזב לרגע
את המסטימנטים, הרי גם מחפרי השוק שלהם יכולים
לדקדק שחקים. תאווה לחפצים עתיקים היא כנראה
מאלה שקשה מאוד לשלם בהן (משה ריין המנח איתו
הדוגמה היחידה בארץ לאספן גלחה), וההיסטוריה כבר
ידעה איך ספור סיפורים מרתקים על שורדי קברים,
סוחרים עתיקים מסתוריים העוברים אך ורק דרך
מתווכים מסתוריים עוד יותר, סוכמ'עיתק ששולמו
בשכיל לירדים מתרבויות שהיו ואינן, ואפילו כמה
וכמה מקרי רצח שארעו בשל חפץ עתיק זה וזה.

העבר, המדיניות לחקיקה החדשה תהיה דווקא מריחה
ושגשוג בשוק השחור. המיסרין בעתיקות ימשיך
למנוח, תחת לשולחן ובמחפשים מוסקעים. מי
ששקר תהיה המדינה, שתאבד את הפיקוח שיש לה
על החפצים המתגלגלים בשוק, גם אם נחפרי
בעד חלק עתיקות חשובות, יסרת וכאלה שיש להן
עד מחקר ארכיאולוגי עלולות להתגלגל בחשאי
לחל או להעלם במגורותיהם של אספנים מקומיים.

מא ומחפרי היתה לעסקי העתיקות הילה של
סמל ומסתורין, לא בלי גיוחה עו של חסד. לעתים
דגם שער מן אתר הבל, בעיני מי שמחפשים את

בראש המדינה עומד אגף העתיקות של משרד
החינוך והתרבות. הסמכות הממלכתית העליונה
שאמורה לפקד, להעניק רשיונות חפירה, לבקר
באתרים ולברוק את המימצאים. אבל זה היה רק
לכאורה. בשטח - הרברים לא בדיוק התרחשו 'לפי
הספר'.

את הארכיאולוגים מעניין יותר לחפור הרבה,
ולעומק. פחות מעניינת אותם הנדירה הקשורה בכך.
החוק מחייב אותם לדווח על כל חפירה וחפץ שמצאו.
לפי מה שפורסם בדו'ח מבקר המדינה האחרון, לא
כלם מזדדים לעשות כך.

גם את אוצרי העתיקות במוזיאונים השונים
מעניינים יותר החפצים נטו, בלי הארמז, נקיים, רצוי
שלמים או, בלית ברירה, מורכבים, בתנאי שיצורפו
אלהם 'תולדות חיים' מוסמכים. ההיגיון אומר שחייב
להיות צינור מדע והחוק-חדר קבוע בין הארכיאולוגיה
למוזיאונים. משלחת חופרת, חשפת, חוקרת - ומכילה
את התגליות למחיאון, לתצוגה. אבל לא תמיד כך
הוא המצב.

ין המרד למחיאון יש חלל אפל, מעין 'חדר
שחור' שמתגוששות בו כמה וכמה קבוצות
לחץ. אחת מהן שייכת לאספנים הפרטיים. יש
אספנים קטנים ויש גדולים. מספרם של
הרציניים נע בארץ בין עשרה לשלושים. אספן
עתיקות רציני רצוי שיהיה עשיר - כמו למשל ראובן
הכט, בעל ממגרות 'דגון', או מפורסם - רצוי אישיות
צבורית מוכרת כמו משה ריין ו'ל או מרי קולק 'ברל
לוחים.

לעשירים אין בעיה לרכוש כל חפץ שמוצא ון
בעיניהם. גם לנכבדים אין בעיה. למרות שכולם
טוענו שלא לקחו דבר בלי לשלם, יש ויכוח על גובה
התשלום. אף סוחר לא מוכן להישבע שתמיד מכר
עתיקות אך ורק במחיר השוק המלא. אפשר רק לנחש
באילו מחירים נקבו סוחרים העתיקות בעיד העתיקה
בידשלים ומן קבר אחרי מלחמת ששת הימים, כאשר
הלקוח היה לר הבטחון ראו.

רוב סוחרים העתיקות הם גם אספנים, אבל
לא דווקא מהסוג שאיננו מוכן להיפרד מפריט כלשהו
בשום מחיר. יש בארץ כמה סוחרים רשומים באגף
העתיקות, והאגף מכיר את ההיסטוריה שלהם. כיום רק
כמחציתם פעילים. לפי החוק חקקים, הם גורשים
למלא מספר תנאים כדי לזכות ברישיון. החשוב
שבתנאים: כל המלאי הנמצא ברישותו חייב להיות
רשום באגף לעתיקות. הדרך ליישומם של תנאי זה
שנויה במחלוקת בין הסוחרים והאספנים. טוענים
הסוחרים להצטרף את צערי האספנים. הסוחרים טוענים
'קשה מאוד לעשות קומבינציות בעסק הזה'.
הארכיאולוגים מאשימים 'הסוחרים לא תמיד רשומים
הכל ומדווחים על הכל. יש להם כר פעולה גרוב מאוד.
המאפשר להם מהם שמעניין בכך, להעלים פריטים'.

אחר הסודות השמועים ביותר בקרב סוחרים
ואספנים עתיקות הוא נתיב האספקה השוטפת, כלומר -
באיון דרך מוצאות העתיקות את דרכן אל השוק
האמרי.

הפירות לא חוקיות. שורדי עתיקות. 'זאת היא
מערכת משומנת היטב, אומר עוזי דהר, האחראי על
חוליות הפיקוח באגף העתיקות ובקי בנושא. יש
סוחרים מקצועיים. כאלה הידועים מה הם מחפשים.
הם מקבלים המנות מסתוריים ומאספנים עתיקות, והם
מביאים את השטח. ידועים איפה יש מערות קבורה
ואיזה סוחר כדאי לחפש חיכן, רבים מהם ערבים
כפריים, שרים בסביבה וקשה לתפוש אותם. אנתו
ידועים שחם חופרים, יודעים איפה הם חופרים, ולא
יכולים לשים לכך קץ. החוק במדינת ישראל קובע
שאספר לעצור רק את מי שתופסים אותו 'על חם'.
ואלה שנוטקים בשוק העתיקות, יודעים מתי מניעה
לשטח חליתית מקורה. או הם משוט לא חופרים. מנם
תפסנו שורדים במערה אחת. עם חותמיות, בכיס.
צערנו אותם והכאנו אותם למשפט. הם סיפור לשוטט
(המשפך בעמדת הבא)

האדם האחרון

A high-contrast, black and white photograph of a man, likely a news anchor, looking down at a desk. A sign in the foreground reads "BBC English by television". The image is grainy and has a stark, high-contrast aesthetic.

קלטת אודיו לתרגול אינטנסיבי של חומרי ההגדה.
2 ספרים לימוד עברית-אנגלית שותאמו במיוחד ללמד
 הישראלי, על ידי מיכאל שומאריס.
ספר הקריטיס (SCRIP BOOK) לשון ולחורח.
ועדוד אחריה
 כל תאודור הוד וכול ליות בביתך ב-8 שלומים נוחים.
 טלפן אליו או שלח עד הודם את תולשלת המציג: ונעניו
 יבוא ויבוקר לחדגמה לאל כל תורחיהם מנד.
יבוא ויבוקר לחדגמה לאל כל תורחיהם מנד.
אנגלית ממש: צידת חירודא המעשית - מי בארץ
 אנגלית (IN GONDOLAND) - מומחיה ABC-
 דאנו גם לילדים, ומציעים נעשיו את הסדרה ללימוד
 אנגלית אנגליים - "מי בארץ האנגלית", סדרה זו והכל
 על ידי מומחיה ABC-ומומחיה חירודא אנגלית, ומבוצעת
 לילדים וילדים בגרף חוברת הדרכה מפורטת מברורה.
 מוי, ישראלי, של האנגלים, שכלבת בסדרת התהא
 ושעשועות, שירודא ושמועית, סרטיים עבריים
 וסדרות השפה. חורך צפה מעגנת בטליוויה
 הכשימה לילדים את עקרונות השפה.
 סדרה "מי בארץ האנגלית"
 מאתמלת לילדים הוהייתת הראשונה

ש בל השפה.
 אנגלית ממש - כלום - אנגלית
 להעניק להם את מי בארץ האנגלית
 מיל את חתולת או כלכל
 אליו. אין מנה ויורחיה
 לקרחת חותש גדול

קלטת וידאו קורס וידאו רציני
 ללימוד אנגלית. FOLLOW THROUGH
 סדרת BBC VIDEO TEACHER
 ועדוד שותאמו על ידי
 שלום הישראלי על ידי טובי
 המומחים ההקדומים ללימוד
 אנגלית הישראלי. מור סוף חוכל
 ללמוד אנגלית בדרכה, מורס ובוואן
 יקור. אתל ותלמיד. מבקום
 להעניק לקורסים מורץ ליות, שב
 שלחיה של, בשעת חנות לך,
 מבצעת בסדרים הנורחיים.
 סרטיים ABC-הטריים מכלם -
 ענינו את שירודא חותלה במיוחד
 טלפן וסרטיים חותלה במיוחד
 סרטיים אנגלית מורץ לך להעניק
 וסדרה מעגנת
 סדרה "מי בארץ האנגלית"
 תורחיהם ויורחיה
 אנגלית ממש - כלום - אנגלית
 שירודא חותלה במיוחד

ש בל השפה.
 אנגלית ממש - כלום - אנגלית
 להעניק להם את מי בארץ האנגלית
 מיל את חתולת או כלכל
 אליו. אין מנה ויורחיה
 לקרחת חותש גדול

פזן ולקח שיש עליו כתובות, משום מקמץ. כלי
שנאול שנלות נסמכות ונצחית למקום, ולקחת עימי
לעלמה. ותקני לבפר, ואחרי גינוני אירוח הרשעים
יכלו אחי למקום. הלכנו כמה קילומטרים בגיל,
בדליקת קמץ הביא אחי משמורתו למקום ממזרח
ראו לא את האבן, כותלת של עמוד. שם רכי חזא

[illegible][illegible]

ועלילים מעור אילחית, אדנק מעור
קרביון, חגורה מעור צלופח, ביקני
מעור של מונה ומקפזון מעור
כדישע. נשועט כזו בדיחח?
לאידווקא. וכוו שמפחחו של
ליונל כהן, צוחק כל הדרך
לבוק. אבל בעולם האופנה
מאתיחסיים לחומר החדש בצינוח
בה, והאחירים – בהתאם. בבית
הפריסיא ככר מתיניס
מאשלווח הבא, ואצלנו חוכלו לראוח
בד הקיץ יצירות מעומרות
בקעקעליש צבעוניס.

מצאת יהודי'ת חנוך

זק מעור
פת, ביקני
מעור
של
כל הדוד
נה
ברצינות
ס. בבית
נים
כלו לדאוג
ח

ם י ש ק ש ק

A black and white photograph of a woman reclining on a lounge chair. She is wearing a dark, sleeveless dress and high heels. Her hands are behind her head, and she is looking towards the camera. The chair has a distinctive X-shaped base. The background is plain and light-colored.

מבט לסתיו'חורף '88-87. שילוב עוד דג במערכת של חצאית, מקטור, ונעלים וחגורה.
עיצוב: אילנה כרמלי ל"ראש אינדיאנו".
מימין: ליוול כהן במשרדו עם הלהיטים החדשים – חגורות וארנכים מעור דג, שבארד"ב ומכרים
בנקמת מאות דולרים הפריט.

גם יצרנים ישראלים התלהבו. עודד גרא עיצב
לפרוורט שרף מעיל ממין שחור מקושט בקור ע
חור ומעיל משועל אדום עם צרועות מעור
אלות. "פנאר" מופיע יעול גזרות. כלי היסן,
יצרנית בגדי עור מאילת, מקשטת את הבגרים שלה
באלא עור. עור נ"י משירית את תורה הוה לא העם יהיה
כראש אינדיאני, ש מקשטת בו מבנים ג'נס וגם מיצר
ממנו לעלנים שיעצו למכירה כבר בימים הקרובים.

ישראל היא 'דג קטן' בשוק מוטנציאלי לעזרות
והלוו', אומר לינזל כהן, 'אבל כיהודי, חשוב לי לפתח
את הנושא גם בארץ. אני רוצה שאנשים ייצרו
מחשבות האלה דברים יפים וייצאו אותם לחו"ל.
סוראיה יצאה כשנה האחרונה ארנקים בחמישים מליון
דולר, אז מדוע שישראל לא תצטרף למה ששולך
להיות לחיט כבר בתחילת המידור?'

"הרבה אנשים מונים אלי עם הצעות לפיתוח חידושים וטכנטים. צריך הרבה כח, כח של עקבות הינה הנדסאים, אבל מאי מרבה עם כל אשר שואית כי ארבע דרזה לחזור על שגיאתי. חי. בשנת 1960 מבה אלי איש אחד, אמר לי שיש לי התמצאן שחלחלי את דורכנס וביקש ממני להסיעו בהמצאתי כסא. אמרתי לו שיש הרבה ליחילי את הרוכסן, ודחייתו. אותו. לי למרד. שחצעי לי קוראיו "מקור". אלה המססם הנרכים שסמחמסם בהם מכלול מוצרים. שחסיק בהמצאה. הו עשה מאות מלינים. מאו אני

אנשים שעוסקים באומנה וקלטו את הפוטנציאל של החומר החדש קונים את עוד חצי בהתלהבות. מוד פריור, פריסאית, מצעבת נעליים ואביזרים שנותנת את הטון בתחום זה, ביקשה בלעירות. אצל ג'ורדאנשי כבר הציגו בגדים מעור דג לתורף הבא.

משינו לעצמנו איך ייראו ביקיני מעור של סונה
המקוול מעד כריש.

יש עדיין שילוב כזה הוא המהונו שמחשבת את
הדך הקשה לעשות כסך, טועה. הוא גולד בעיר קסנה
הקרה והמשך ערים שנה עבר בחברה והמשפחות
משקטת כנסים. לא יערי. ההשפחה היורה מרצה
מקרה ממששים ומכסים, אבל ליוול שכנע אותם
יש עסקים הרבה יותר מעניינים ומכניסים. הוא
היה בנסס. לא היווים חברת "טורוד אנרג'י" שווה
הרבה מיליונים וזלרים.

"יוזוויק" מספר עליו שיש לו כספת מלאה
 מטילי זהב על צדה שלא תבוא, אבל אצל כחן
 המלונים לא בולטים כלל. הוא לבוש בכנרים
 פשוטים, ואין עליו אפילו סמל מעמר קסן. רק
 תעלות מעוררין, עלו ארבע מאות דולר.

מציאו את התהליך שהופך קטקסי רגיש לערות
זרינים ופיגם אבל שכבחו אליו המצויים - התלהב
אמר "קמית". התלהבותו לא עלתה לו על עשיו
לפחות מידת דרך בהשקעת לפיתוח המצור.
"זה חלום של כל איש עסקים" אמר כח
התלהבות של שם. אהרן ארזי בים "שם פה מרוב כח
קיוש ארזי הוצע להצטרף למגבלה מספר השלמות
הנחשבים והמחשבים בעולם מגבלה - אבל רגיש יש בלי
חיו. ער עשיו ורק את העור וצורן בעייה אקולוגית.
כשיו עולמים ממנו מוצרי יוקרה.

הוא מציא מחיק עורות יפהפיים; עור אילית
 ם רזו של קשקשים עדינים, צבוע בוורוד מהמם,
 עור קטיפיז צבוע כנחול מבריק שעל ממנו תורה
 ם קשקשים בולטים, כמו בטבע, תהליך הייצור מעור
 ת העורות וצובע אותם בצבעים יפהפיים. כן: כנר

איד עושים עור מקשקשי דגים "הרבה אנשים
סו לעשות זאת במשך מאות ואולי אלפי שנים",
מר ליזנל כותב, "שדניזיוויט" קרא לו "מלך-עור
ג'". "אני עליתי על תדיר הנבונה די במקרה אחרי
פושטים רבים והשקעה של מאות אלפי דולרים."

כחן 471, ממוצע קומה, עור מנים שחום, מפרצים
דורעים, נראה יותר כבחוור ישיבה מאשר כאיש עסקים
וניהלאומי. לא מכבד ביקר בארץ ובדרך לחופשה
אילול עוב גם במרכז כדי לראות אם גם כאן יש
יחיד לעור הדגים. הוא מצליחן עששה את כספו
עסקי נפט, אבל מוכר בארצו, קרדה, כמי שמוכן
מיד לנסות עסקים חדשים ולא שגרתיים.

כשמישהו אומר "איראקסטר לעשות את זה" - הוא תכוון לומר שהוא לא יכול לעשות את זה", אומר גן. "אבל זה לא אומר שאני לא יכול". הוא לא

מה חידו אוס מרז יציעו לכו געלייס מער
אילתית, אונק מער קרסין וטורגה מער
עלפוט, ארבע יוהים קעמפס אונס מער
עס שטעהט, אז אינע תרסין רימיוני. ער
דא הא ודער לח דרש באנוס, דע למני שנה
אופטעכידרה, ווען זמן קער דאנער, ווער
סחא יק. ער מערדע, כעלס גורייס - און און
שטעכטלעך פאר חותה. הערד, און כריסטאן ירו, אמשל,
און אטאל כמה ווער, ער, דען יקסעס ערעט מתי אמשל
לסעק אונס. כע בארן כע חלכעש ערעט כמה יצירני,
וכסיד נראה אונס אצלען.

לא מכבר הקריש ה"ניויווק" לעור הדג ולאיש
שמייצר אותו עמוד שלם. גם ה"גלוב אנד מייל",
ה"אלכסנדר ריפורט" ועיתונים אחרים מתפעלים מהאיש
ומההליד המאפשר לייצר עוד יפהמה ממשהו שער
להמצאת וההליד הוא היה מושלך כסמולת.

עיסקה טובה בשדרה השמינית

חטיף

הנה, כך קבעים אנשי ענף הנסיעות, ארה"ב היא היעד המועדף של הנוסע והמטייל הישראלי. הטיולים המאורגנים לשם מתמלאים במהירות, ולשירותם של רבבות ישראלים שיפקדו הקיץ את ארה"ב, נקדש כמה ממדריכי הקרובים. נפתח במסערת "קיץ" שכלב הגרודווי של ניר-ירק והשדרה השמינית, פינת רחוב 44, וואת משלש סיבות: האוכל טוב, המסעות - בלתי-מגבילים, והמזג האוויר - מאופק. מסעדה זו, כלב איור התיאטרון, הקמה לפני הרבה שנים על-ידי מפקי יהודי בשם קינים, וממנו היא צמודה למלון "מילפורד-פלאו" שהיה משכנם של הנוסעים במסגרת "מערון מטיילי מערי"כ" בעת שהתחם בני-ירקוק.

במדורים הקרובים: כמה המלצות אמריקניות לשירות הישראלי המטייל, שארה"ב אמורה להיות היעד המועדף עליו בקיץ '87.

"קיץ" היא מסעדה הידועה למי, עם שולחנות מפותחים במפות, בחולות, מלצרים הבושים לפי כל כליי הטקס, כלי אוכל והתנה המעוררים תחושת יוקרה. הבתלים ממוסגרים בצדדים של כלי שיט למיניהם. האוויר עמום, האריזה חרישית, מכובדת. אתה יכול להבטח ל"קפה" בצדדים ומתור מחד אחר של 10 דולר להגות מסוגן. תפישו מדי יום מתחלק המיכסר במסגרת האורח הניצב בטבור המסעדה, וזה מכיל סליטים שונים, מנות ראשונות קרות ומנות עשירות חמות, וכמובן מנות קינוח. המיכסר גדול וגם תולל הישראלי המטייל לא יוכל להקיף את כולו באותה אהר.

בצדד ים ביקרנו ב"קפה" כלה פריסת המנות הראשונות מיכסר גדול של סליטים שונים, כמה סליטים על בסיס בצק, כבד קצוץ, סלס ביצים, צנצנות עם רטבים שונים כדי לבקט מהם לפי טעמך על הידוק שאתה נוטל. כבד ניצבו סליטות עם מרסוח להם צרמני ועם להטניות סריות. בנוו לעצמנו גלחת צדדית מכל אשר בחרנו והוצגו לשולחנו. הסליטים כולם היו טעימים, הצגנו סלס דגים על בסיס של סבוליו פאטסה.

אל המנות העיקריות ניגשו סגנים אסויים ותרמילי עשועית ידקה ריקנה, שגאו בהמאה, מביכר מנות הקינוח נטלו סלס פירות מריים, כמה תופניות יעדים וחריץ גבינה קטן עם פסטה. זה וקפה, הכלולים בעיסקה עשירה הדולרים, הביא המלצר לשולחנו.

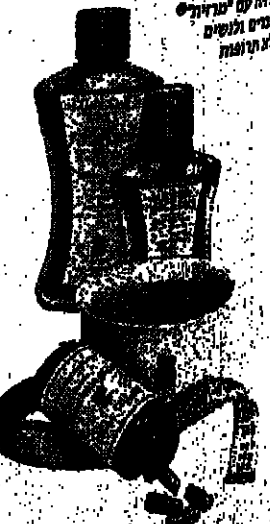
מאכלים ופתגמים, לא כשר

מסעדת "ירי"נו" שבשדרה 44, פינת רחוב 44, כשלארץ והאיטונאפס מלחמות על שולחנו מאכלים טעימים שבטיט דוקא בשו, מציג בפינת אחונוי בעל הצמח והקטרת את קשר השלש - "הנישול השלש" לא כשר.

הראשון, כמובן, חוץ כשר, המהירי, למי שחוששת שם ולא תפישו, נכסו בשו, דומה שולחן של חלישול חלשון בשרי, והשני, למי שחוששת שם, אינו כשר.

אל המנות העיקריות נילוו תפריט סגנים אסויים ותרמילי עשועית ידקה ריקנה, שגאו בהמאה, מביכר מנות הקינוח נטלו סלס פירות מריים, כמה תופניות יעדים וחריץ גבינה קטן עם פסטה. זה וקפה, הכלולים בעיסקה עשירה הדולרים, הביא המלצר לשולחנו.

מחירה של ארוחה מלאה, המגושת שם לשולחנו, הוא כשנים-עשר וחצי דולר.

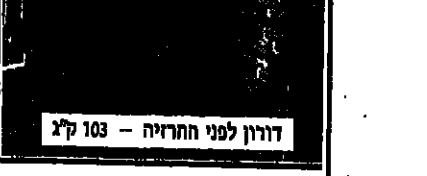
הרזיה עם "מרזית" תזהים אותך בתוצאותיה

בלעדי למריז מודית

הנה, כל כך מהר וקל - גם אני נדהמתי מהתוצאות. הכרס התקטנה וכל ריכוזי השומן נעלמו ב-50 יום. כמו חלום! היום, בהפניות על הבמה, אני נע בקלות - עם המון ביטחון... וקבל - גם הוא נדהם - לא מאמין שאני זה אני. "דורון" זה הכרס! הם שואלים... נהניתי מהתכנית האישית שלי עם הכמוסות והמשקה "מרזית". שהתאמה לסדר ימי המיוחד - במקור רפואי, נהניתי מצוות היועצות המקצועיות, והחשוב מכל, נהניתי להצליח - ללא תרופות - עשוי, אין לי ספק! יש דרך אחת להרזיה בריאה וסילוק השומנים - מריז מודית.

דורון כהן
דור מריז מודית 6 הרזיה

דורון לפני התרזיה - 103 ק"ג
דורון אחרי 50 יום תרזיה - 76 ק"ג
הפחית 27 ק"ג ב-50 יום
בשיטת "מרזית" - מחקל - גם הוא נדהם - לא מאמין שאני זה אני.

דורון אחרי 50 יום תרזיה - 76 ק"ג
הפחית 27 ק"ג ב-50 יום
בשיטת "מרזית" - מחקל - גם הוא נדהם - לא מאמין שאני זה אני.

דורון אחרי 50 יום תרזיה - 76 ק"ג
הפחית 27 ק"ג ב-50 יום
בשיטת "מרזית" - מחקל - גם הוא נדהם - לא מאמין שאני זה אני.

דורון אחרי 50 יום תרזיה - 76 ק"ג
הפחית 27 ק"ג ב-50 יום
בשיטת "מרזית" - מחקל - גם הוא נדהם - לא מאמין שאני זה אני.

דורון אחרי 50 יום תרזיה - 76 ק"ג
הפחית 27 ק"ג ב-50 יום
בשיטת "מרזית" - מחקל - גם הוא נדהם - לא מאמין שאני זה אני.

דורון אחרי 50 יום תרזיה - 76 ק"ג
הפחית 27 ק"ג ב-50 יום
בשיטת "מרזית" - מחקל - גם הוא נדהם - לא מאמין שאני זה אני.

תוכנית התרזיה בביתך
תוך 48 שעות

שיטת מיוחדת להרזיה מיידית
למטען, שירות מיוחד של "מרזי מודית".
ניתן למסור פרטים אישיים, לצוות
היועצות, לצורך סילוק שאלון התרזיה,
באמצעות הטלפון, בכל יום, בין השעות
08:00-16:00.

תוך 48 שעות, תגיע לביתך תכנית התרזיה
האישיית שלך, ומייד תוכל להתחיל לרדת.

מרזי מודית ב"מ
רח' אלסי 30, ת.ד. 4496
ירושלים, 91043

נא שילוח לבית - חתום וחסר הסבר
מפורט לשיטת - הסבר לכמוסות ולמשקה
ב"מרזי מודית" - הסבר להנחיות הכלליות
לריטוב השומן - הנחיות מפורטות
שילוח חרישית - חתום וחסר הסבר
החמישיית.

חינם - 24 שעות ביממה
גם בלילות ובשבועות
02-663125, 02-630423
או בתלש

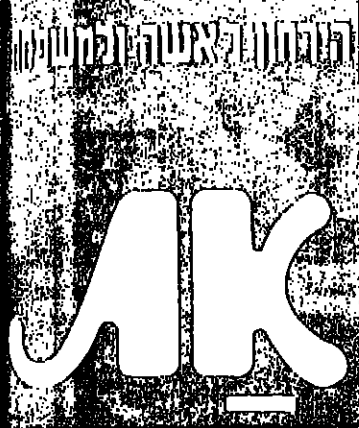
עכשיו, כשהתרזיה שלך בטוחה - כל שילוח
לקשתות הוא לזיו, כבר בדעו זה לטל: 02-663125
02-663126, 02-630423 או לשלוח את תלש
ההצדקה ולחזון לא לל תהייתו. חומר חסר
לשיטת - הסבר להנחיות הכלליות
לריטוב השומן - הנחיות מפורטות
שילוח חרישית - חתום וחסר הסבר
החמישיית.

הנה, כל כך מהר וקל - גם אני נדהמתי מהתוצאות. הכרס התקטנה וכל ריכוזי השומן נעלמו ב-50 יום. כמו חלום! היום, בהפניות על הבמה, אני נע בקלות - עם המון ביטחון... וקבל - גם הוא נדהם - לא מאמין שאני זה אני. "דורון" זה הכרס! הם שואלים... נהניתי מהתכנית האישית שלי עם הכמוסות והמשקה "מרזית". שהתאמה לסדר ימי המיוחד - במקור רפואי, נהניתי מצוות היועצות המקצועיות, והחשוב מכל, נהניתי להצליח - ללא תרופות - עשוי, אין לי ספק! יש דרך אחת להרזיה בריאה וסילוק השומנים - מריז מודית.

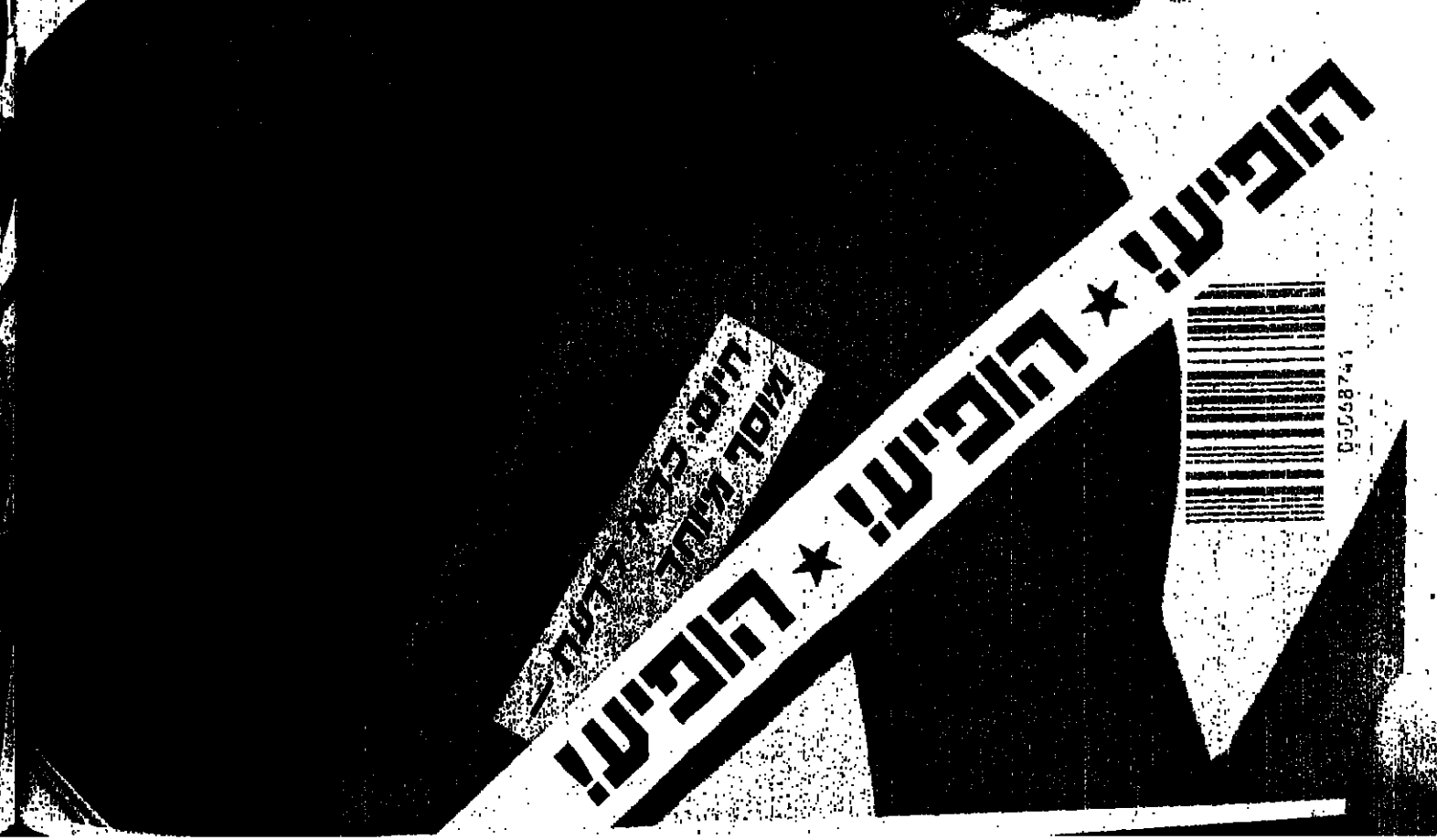
WFO 52

אתה לנבדלים
צופר לילדים

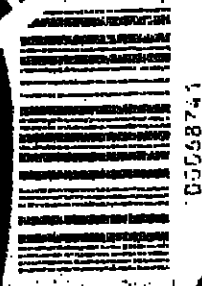
יוני '87

תחקיר: אהבה
נשים בצה"ל
ראיון מיוחד:
מרגרט דיראס
רפואה: הניתוח
הסודי ביותר
אופנה: קצר
וצמוד במילאנו
עיצוב: טלפון
הכנסה:
הדו הושי
דמים

הופיע! * הופיע! * הופיע!

0-5058741

המשוביר לצרכן

13.6-19.6.87

בתי הכל-בו
פתוחים
במוצאי שבת
13.6.87

המחפשים
טוניקות מודפסות
לנשים
VANESSA
רק ש"ח
עד אדילת חמלא

20%
הנחה

15%
הנחה

הצעה מיוחדת
חבניות אפיה
MARINER
עם מיתקן לחגשה
19.90 ש"ח
סט 12 סכינים למטבח
8.40 ש"ח
עד אדילת חמלא

מבצע יהלום!
קני מוצרי
הלנה רובינשטיין
ותוכלי לזכות
בטבעת יהלום

כולל מוצרי היוקרה
Marks & Spencer

מחזרונים
מחזרים
מחזרות לילה
פיגמוות
חלוקים

כמעט 1/2 מחיר
שטיחונים
לאמבטיה
"נתיבות"
14.90 ש"ח
19.90 ש"ח
21.90 ש"ח
29.90 ש"ח
49.90 ש"ח

15%
הנחה
כל מבחר
שמלות קיץ לנשים ולילדות
כולל
שמלות
מוצאי שבת
בלבד! 13.6.87

האזן אל הלב